

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 35CEFP1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Educació i Formació Professional

Sessió 35, dijous 28 de maig de 2026

Presidència de la I. Sra. Eva García Rodríguez

Sessió 35 de la CEFP

La sessió de la Comissió d'Educació i Formació Professional (CEFP) s'obre a ****. Presideix Eva García Rodríguez, acompanyada de la vicepresidenta, Sònia Martínez i Juli, i de la secretària, Mar Besses Casanovas. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents José Ignacio Aparicio Ciria, Rocio Garcia Pérez, David González Chanca, Gisela Navarro Fuster i Mónica Ríos García, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Anna Erra i Solà, Anna Feliu i Moragues i Judith Toronjo i Nofuentes, pel G. P. de Junts; Irene Aragonès Gràcia i Najat Driouech Ben Moussa, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Cristian Escribano Ramírez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Cataluña; Jéssica Albiach Satorres, pel G. P. Comuns; Maria Pilar Castillejo Medina, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Rosa Maria Soberana i Bonet, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Projecte de Llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00026/15). Departament d'Educació i Formació i Professional. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del Departament i dels

organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC) (Text presentat: BOPC 496, 3).

La presidenta

Bé, doncs bon dia a tothom. Benvinguts en aquesta sessió de la Comissió d'Educació i Formació Professional.

I hi donarem inici. En primer lloc, em correspon demanar si hi han substitucions. Algun grup demana... No? *(Veus de fons.)* Sí? Digui'm, senyora Erra.

Anna Erra i Solà

Hola, què tal?

La presidenta

Bon dia.

Anna Erra i Solà

Dic la substitució. La substitució del diputat Jordi Munell per la diputada Judith Toronjo, que ha quedat col·lapsada a la carretera. Suposo que quan arribi, llavors ja farem el canvi.

La presidenta

Perfecte. Molt bé. Alguna substitució més? No? *(Pausa.)* Sí, senyora Navarro.

Gisela Navarro Fuster

Presidenta, estic demanant un company perquè Drets Socials no ha acabat i la diputada Mónica Ríos encara no ha pogut arribar. Intentaré que un diputat del meu grup entri a la sessió i, quan entri, li anuncio el canvi.

La presidenta

Perfecte. Segur que entrarà. Molt bé. *(Veus de fons.)* Sí, digui'm, senyora Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Bon dia, presidenta.

La presidenta

Bon dia.

Irene Aragonès Gràcia

Igual. La companya Najat Driouech també està a la Comissió de Drets Socials. Tan aviat com s'acabi s'incorporarà en aquesta comissió. Gràcies.

La presidenta

Molt bé. Gràcies a vostè.

**Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya
per al 2026**

200-00026/15

Per tant, sense més, passem a la intervenció de l'honorable consellera d'Educació i Formació Professional per explicar el pressupost de la Generalitat d'enguany. I té vostè, senyora consellera... En primer lloc, benvinguda de nou en aquesta comissió. La darrera... Fa pocs dies també vam tenir la seva presència. I, per tant, sense més té vostè la paraula per un torn inicial de màxim seixanta minuts.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Molt bé. Molt bon dia. Gràcies, presidenta. Diputades i diputats... Bé, doncs comparec avui davant d'aquesta comissió per presentar-los la proposta de pressupostos en matèria d'Educació i Formació Professional per a aquest exercici 2026. Uns pressupostos especialment importants per al país, per al sistema educatiu de Catalunya, no d'ara només, sinó també de la propera dècada.

Perquè el pressupost que avui presenta el Govern respon a una voluntat política molt clara, que és la de consolidar el lideratge de Catalunya des de la fortalesa dels serveis públics, des de l'estabilitat institucional, la capacitat de generar prosperitat compartida i també l'ambició transformadora de les institucions del país.

Però em permetran que comenci aquesta intervenció tractant una qüestió, tot i que no sé..., ni estrictament ni exclusivament pressupostària, però sí que té un impacte important. I em refereixo al diàleg que s'està mantenint des de fa setmanes a la mesa sectorial amb les organitzacions sindicals que hi tenen representació. Com saben, ahir vam presentar..., vam celebrar, de fet, la sisena reunió en aquest nou marc de

diàleg, un espai que vam poder restablir i que entenem com a molt necessari, però que encara ahir no vam aconseguir arribar a un acord, malgrat la predisposició que reconeixem de les diferents parts per assolir-ho.

Venim, com coneixem, d'un acord molt potent per a la millora de l'educació a Catalunya, un acord estructural, sense precedents, que es va signar el mes de març entre Comissions Obreres i UGT i el Govern, que preveia mesures a diferents nivells. Per una banda, millores laborals dels docents i personal educatiu, de caràcter retributiu, que això significava un increment del trenta per cent del complement salarial específic autonòmic després de vint-i-cinc anys que aquest complement hagués estat congelat, al qual també se suma l'increment previst a nivell estatal i que situarà els docents catalans en una de les millors posicions retributives de tot l'Estat.

I millores que també tenen efecte en la qualitat de l'atenció educativa. Parlem de menys ràtios; per tant, de menys alumnat per aules, que ens ha d'ajudar a garantir aquesta millora de la qualitat de l'atenció educativa. També més professionals de suport. Aquesta mateixa setmana, a través d'un acord de govern, aprovàvem la dotació de més de 1.700 professionals de cara al proper curs escolar, siguin docents, sigui també altre personal d'atenció educativa. Doncs estem parlant d'educadors, integradors socials, logopedes, especialistes en educació especial i fins i tot personal d'administració i servei, al costat de la reducció de la burocràcia.

Ara bé, des del convenciment de la importància, de la potencialitat d'aquest acord, que considerem com un molt bon acord, un marc obert que ofereix també solucions a molts dels reptes educatius del nostre país, de reconeixement de la funció docent, aquest Govern està fent i ha fet esforços molt importants per sumar altres organitzacions i ampliar aquest acord. Per tant, sumar més organitzacions sindicals a l'acord i també ampliar aquest acord.

Per respecte a l'espai de confiança que ha de representar i que ha de ser la mesa, no em voldria referir concretament als detalls, perquè avui, de fet, hem convocat una nova mesa després de dinar, a les tres de la tarda, amb les organitzacions, i el Govern en cap cas s'aixecarà de la taula. Som un govern que ha escoltat, que ha mostrat una total disposició de mà estesa, que ha millorat el complement salarial

dels docents després de vint-i-cinc anys congelat i que ha incrementat també –i ara parlarem d'això a continuació– la despesa en educació en gairebé un vint-i-cinc per cent.

I per això aquesta tarda presentarem a la mesa una nova proposta, que els avanço que serà la definitiva, que esperem que permeti assolir aquesta entesa que serveixi per estabilitzar el sistema educatiu, per encarar la millora educativa de la propera dècada. Una proposta més completa que la que vam poder treballar i presentar ahir, tant en la previsió d'incorporació de recursos a l'aula per atendre la complexitat com també en el tema salarial, que ens permeti poder incorporar altres sindicats també a l'acord signat el mes de març i poder-lo ampliar.

Però, en tot cas, ara sí, per centrar-me estrictament en el que és la presentació d'aquests pressupostos, tenim que, en termes globals, el pressupost de la Generalitat arriba als 49.162 milions d'euros. Això representa 9.126 milions més que el 2023 i un increment del 22,28 per cent respecte al darrer pressupost aprovat. Parlem, per tant, del pressupost més elevat de la història de la Generalitat.

I aquesta proposta pressupostària es tradueix també en un increment molt important de la inversió pública, que demostra una voluntat clara, que és continuar reforçant els serveis públics i impulsar la transformació, unes transformacions estructurals amb una mirada llarga de país.

La inversió de la Generalitat arriba a 4.146 milions d'euros. Això representa un increment del quaranta-cinc per cent respecte al darrer pressupost aprovat. Una xifra que més que quintuplica la que es va destinar a inversions dels comptes aprovats l'any 2014.

I voldria remarcar especialment una dada: aquest increment es produeix sense tenir en compte l'impacte extraordinari que han tingut fins ara els fons europeus Next Generation, que han arribat avui dia ja a la seva fi. I, per tant, parlem d'un esforç inversor que és estructural, que és sostingut i que és amb una capacitat real de transformació. Per tant, en definitiva, gairebé 4.150 milions d'euros destinats a impulsar les infraestructures, els equipaments i les transformacions que el país necessita.

I aquest gran salt qualitatiu i quantitatiu no és casual. És conseqüència també d'una cosa que crec que és important reivindicar també en aquesta cambra, que és la bona gestió dels recursos públics. I això, en l'àmbit de l'educació i la formació professional, es tradueix en un compromís ferm, en un compromís inequívoc per enfortir un dels principals pilars de l'estat del benestar, que és l'educació. Perquè el pressupost del Departament d'Educació i de Formació Professional representa el 20,7 per cent del conjunt del pressupost de la Generalitat –el 20,7 per cent. És la segona partida més important del Govern després de Salut. I això ho confirma amb dades i amb recursos on posa l'accent aquest Govern. Quina és o quines són les prioritats d'aquest Govern? Els serveis públics de qualitat, l'accés universal a aquests serveis i a l'equitat.

I precisament perquè l'educació és probablement la política pública amb més capacitat de transformar vides, de generar oportunitats i de construir cohesió social. I també perquè el sistema educatiu català afronta reptes importants en matèria d'aprenentatges, de reforçament d'aquests aprenentatges, precisament com a palanca de progrés individual i col·lectiu de molts nens i nenes. També d'equitat i d'inclusió, per garantir la igualtat d'oportunitats, de modernització i també d'infraestructures per a la posada al dia d'escoles i instituts.

I hem treballat aquests pressupostos des de la responsabilitat, perquè sabem que són importants per a Catalunya, perquè posaran les bases de la millora de l'educació catalana en els propers anys. Una voluntat que ha expressat en múltiples mandats, doncs, aquest Parlament des de fa més d'una dècada i, per tant, una millora educativa que esperàvem des de fa temps.

I és per això també que els hem treballat des del consens més ampli possible. I per això vull agrair no només la generositat, sinó també el compromís, la responsabilitat i l'entesa amb els grups parlamentaris d'Esquerra Republicana de Catalunya i dels Comuns, que han fet possible que avui puguem presentar aquests comptes. Una proposta que, a més, incorpora les aportacions fruit dels acords assolits amb aquests grups, amb aquests dos grups parlamentaris, que han contribuït a reforçar diferents àmbits estratègics també d'aquest pressupost d'Educació 2026.

Quan presentem aquests pressupostos no es presenten només..., no són només una suma de partides. Presentem una proposta que és coherent amb les cinc grans prioritats que orienten l'acció d'aquest Govern. En primer lloc, la prosperitat compartida, de la qual han sentit parlar tant el president Salvador Illa. I aquí l'educació i formació professional hi juguen un paper realment central. Ho fem ampliant l'oferta de formació professional, ho fem reforçant els itineraris de noves oportunitats educatives, connectant la formació amb les necessitats presents i futures del teixit productiu del conjunt del territori.

I, en segon lloc, també la transició energètica, l'adequació dels edificis educatius. Uns objectius que també aterren en el sistema educatiu amb una aposta molt important per adaptar el parc d'infraestructures educatives en la nova o no tan nova realitat climàtica. Mantenir-los en un estat adequat, digne, especialment a través del reforç del pla clima i també de les inversions en confort tècnic dels centres educatius, i també el pla «Actualitza escoles», al qual també em referiré més endavant.

En tercer lloc, com a tercera gran prioritat del Govern, és l'equitat social, perquè no hi ha cohesió possible sense una educació de qualitat, accessible per a tothom. I això exigeix reforçar tant l'excel·lència educativa com la construcció d'una escola veritablement inclusiva, capaç d'acompanyar tots i cadascun dels nens sense condicionants –i nenes– que avui tenim a les nostres aules.

En quart lloc, el bon govern. Aquí novament hi ha una prioritat molt clara, que és continuar avançant en la desburocratització, en la simplificació administrativa dels centres educatius, simplificant aquests processos, reforçant la cogovernança educativa amb els equips directius als municipis i al conjunt del territori.

I, finalment, l'autogovern de Catalunya, perquè defensar el nostre sistema educatiu també és defensar el nostre model lingüístic, la cohesió social, els valors democràtics des de la mateixa base del sistema, des de les escoles i des dels instituts, les veritables pedres angulars de la democràcia. I també és treballar activament per prevenir els discursos d'odi, per reforçar la convivència dins de l'entorn educatiu. Perquè aquest és el marc polític i estratègic en què s'inscriuen aquests pressupostos. Uns comptes que ens han de permetre reforçar el sistema educatiu català, actualitzar recursos, serveis que feia massa temps que esperaven

una nova empenta pressupostària. Uns pressupostos per encarar, com deia, la millora educativa de la propera dècada.

Si ens fixem en els grans trets dels pressupostos, tenim que aquests per al 2026 arriben als 8.356 milions d'euros, que representen 1.642 milions més que el 2023, cosa que suposa un increment de pràcticament el vint-i-cinc per cent, del 24,46 per cent respecte a aquell que va ser l'últim pressupost aprovat per aquesta cambra, i un augment del noranta per cent respecte al pressupost de 2015. O, dit d'una altra manera, si ens fixem en la inversió educativa

Fitxer 35CEFP2

per alumne. Estem parlant d'una inversió per alumne de 6.300 euros aquest curs, que contrasta amb els 3.700 de fa deu anys.

És, com deia, el pressupost més important de la història de Catalunya en matèria educativa. Un pressupost que és necessari, que no és només una dada quantitativa. El Departament d'Educació i Formació Professional representa més del vint per cent del pressupost global de la Generalitat de Catalunya i és, sobretot, com deia, una oportunitat per actualitzar i reforçar el sistema educatiu català. Perquè aquests comptes ens permeten desencallar actuacions enquistades, ens permeten impulsar nous plans i ens permeten emprendre millores pendents, com deia, des de fa massa temps.

Ens permeten, per exemple, reforçar plantilles per afrontar la complexitat a les aules. El creixement important de l'oferta formativa en matèria de formació professional. Ens permeten ampliar recursos per a l'escola inclusiva, que són necessaris per enfortir la inclusió, i també per acompanyar no només alumnat, per acompanyar docents i millorar la qualitat de l'atenció educativa. Ens permeten accelerar inversions, algunes, com deia, pendents de fa molts anys. Modernitzar i posar al dia escoles i instituts, i reforçar polítiques de lectura, de comprensió lectora, de competència matemàtica, per fer una política de país, que ha de contribuir a la millora educativa en general i dels resultats en competències bàsiques. També, sumar recursos d'atenció educativa, impulsar noves actuacions de suport als centres DEA d'alumnat i, com deia abans, impulsar i prestigiar l'FP.

És important, també, i estem en un context que ho fa especialment, doncs, subratllable, que és avançar en el reconeixement de la professió docent amb millores laborals, com per exemple la que abans els comentava que s'ha pogut acordar en un marc d'un acord amb les organitzacions sindicals per la millora educativa.

I continuar treballant per la universalització de l'oferta educativa en la primera infància, millorant el sosteniment i la gratuïtat de les famílies o ampliar els ajuts de menjador. I algunes de les actuacions concretes que comentava tenen a veure, doncs, amb aquesta adequació climàtica dels centres amb les estratègies per a la millora de la comprensió lectora. El Pla de biblioteques escolars, que m'hi referiré de manera més extensa a continuació, el desplegament d'un sistema educatiu inclusiu o les aules d'acollida, les podrem dur a terme amb més empenta gràcies també als acords assolits amb Esquerra Republicana de Catalunya i Comuns, que ens permeten comptar amb 604 milions d'euros extraordinaris que entre 2026 i 2030 serviran per impulsar les inversions en centres educatius, la climatització de les aules o el Pla de biblioteques escolars, entre d'altres. Convertint acords parlamentaris en mesures i millores concretes i troncals per al sistema educatiu.

Si mirem el pressupost per capítols, a continuació els hi aniré desgranant i després detallaré les principals mesures que se situen en els eixos estratègics del Departament d'Educació i Formació Professional. Però sí que abans voldria recordar algunes magnituds que expliquen també la dimensió i la complexitat del Departament d'Educació i Formació Professional. Parlem d'un departament que escolaritza prop d'1.600.000 alumnes, que s'articula a través de 5.433 centres educatius a tot el país i que concentra més de la meitat del personal de la Generalitat. Som, de fet, el primer departament de la Generalitat en volum de gestió directa, i això explica el pes del capítol 1, el de personal, que representa el 64 per cent del pressupost. Que, de fet, si suméssim totes les transferències de personal als centres educatius concertats del Servei d'Educació de Catalunya estaríem parlant de gairebé el 80 per cent de capítol 1.

Hi destinem més de 5.300 milions d'euros, un increment molt important respecte del 2023, que ens permet reforçar plantilles, consolidar recursos, ampliar l'oferta i els serveis i també reforçar l'atenció educativa. I també continuar desplegant els

compromisos adquirits en matèria de millora de les condicions laborals i estabilització dels equips directius. Perquè l'educació és, sobretot, una política intensiva, intensiva en persones. Sense professionals reconeguts, valorats, escoltats, realment no hi ha millora educativa possible. I darrere dels aprenentatges hem de ser conscients que hi ha docents, hi ha professionals, i hi ha també acompanyament i hi ha vincles educatius. I per això el capítol 1 no és l'únic que creix. El capítol 2, el de despeses corrents de béns i serveis, s'incrementa per cobrir les necessitats del dia a dia, com la contractació del monitoratge de suport que en el pressupost de 2026 ascendeix a 38 milions d'euros, que representa aquest increment del 18 per cent de les hores de monitoratge de suport per a l'alumnat amb necessitats educatives especials i un increment del 32,7 per cent de la inversió en aquest concepte.

I pel que fa al capítol 3, el de les despeses financeres, es manté a nivells molt reduïts, amb una previsió de despesa de 300.000 euros, que principalment es vincula a interessos i despeses financeres derivades de procediments administratius i contenciosos. En el capítol 4, el de transferències corrents, arriba 2.430 milions d'euros. Un increment molt rellevant, que es reflecteix, entre d'altres, al reforç de les transferències als consells comarcals per al finançament de serveis essencials com és el menjador o com és el transport escolar. De recursos també destinats al Consorci d'Educació de Barcelona, que compta amb 165 milions d'euros per gestionar 300 centres públics que acullen gairebé un 20 per cent de l'alumnat de tot Catalunya. I és precisament en l'àmbit de les despeses de capital on trobem, doncs, el creixement més destacable d'aquests pressupostos.

Si em permeten, sí que m'aturaria un moment aquí, perquè les inversions creixen un 80 per cent respecte al 2023 –un 80 per cent. Aquest és probablement un dels grans salts qualitatius d'aquests comptes, especialment pel que fa al capítol 6, el d'inversions reals. Doblem pràcticament els recursos destinats a inversions educatives i destinem més de 258 milions d'euros per impulsar millores directes als equipaments educatius. I si comparem aquest capítol amb exercicis anteriors, veurem que és un 80 per cent superior a la xifra pressupostada el 2023 i que més

que quintuplica el pressupost, el que es va destinar a les inversions en educació en l'exercici del 2014.

I com saben, doncs, en aquesta comissió, anteriorment com a diputada, hem coincidit amb molts portaveus i moltes portaveus, quantes propostes de resolució s'han aprovat en aquest Parlament exigint la construcció, la reforma i les adequacions de quants centres educatius. Per tant, és el pressupost necessari per poder desplegar molts d'aquests mandats parlamentaris que no són d'ara, sinó que venen de molts anys enrere. I a més, en el marc dels acords assolits durant la negociació pressupostària, hem volgut sostenir aquesta aposta per la inversió. Entre aquest any i el 2030 el Govern i el Grup d'Esquerra Republicana per Catalunya hem acordat arribar a una inversió de 400 milions d'euros en infraestructures educatives. I també una injecció extraordinària de 100 milions d'euros per reforçar el Pla clima, incorporant cent centres nous al Pla de climatització previstos en els cursos 26-27 i 27-28. Perquè entenem que el confort climàtic, i més en els dies que estem vivint aquesta setmana, doncs, és una prioritat que també està present en l'acord signat amb el Grup dels Comuns. No és només un tema de benestar i de salut, que també, sinó que té a veure amb la qualitat i amb la dignitat educativa.

I alhora, també amb el Grup Parlamentari de Comuns, hem acordat prioritzar actuacions en centres educatius llargament reivindicades pels territoris que acumulaven també massa anys i massa temps de retard. Aquest pressupost ens permet començar a desencallar moltes d'aquestes actuacions pendents. Pel que fa el capítol 7, que és el de transferències de capital, aquí el que fem és ajustar els recursos d'acord amb la capacitat inversora prevista dels municipis, especialment en aquelles actuacions vinculades a construcció i ampliació de centres educatius mitjançant convenis amb els ajuntaments.

I, finalment, el capítol 1, de variació d'actius financers, incorpora les inversions d'entitats del sector públic vinculades al Departament, com és l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació, l'Escola Superior de Música de Catalunya o la Jove Orquestra Nacional de Catalunya, que també experimenta un increment respecte de l'any 2003.

En conjunt, crec que aquests comptes reflecteixen una idea molt clara, que és que reforçar el sistema educatiu exigeix actuar sobre tots els seus àmbits alhora, que són els professionals i l'alumnat, sobre els recursos, sobre els centres i, sobretot, sobre la capacitat de transformació del propi sistema. I és precisament aquesta mirada la que articula els quatre grans eixos estratègics que orienten aquest pressupost i que els passaré a detallar a continuació, començant pel primer de tots ells, que és precisament la millora educativa.

(L'exposició va acompanyada d'una presentació de xarts, que es pot consultar a l'Arxiu del Parlament.)

En tot cas, per explicar en què creix el pressupost, crec que també té sentit fer-ho per objectius polítics, perquè el pressupost no deixa de ser un instrument per convertir prioritats polítiques en realitats concretes i, per tant, voldria ordenar la resta de la meua exposició en aquests quatre eixos que veuen, em sembla, a la pantalla. És: «Millora i equitat educativa», «Inclusió, formació professional al llarg de la vida» i «Modernització del sistema educatiu».

Quan parlem de millora educativa parlem sobretot de garantir aprenentatges sòlids, especialment en aquelles competències que són fonamentals per a la resta dels aprenentatges, parlem de llengua, parlem de comprensió lectora, parlem de matemàtiques. I a aquest primer eix hi destinem 639 milions d'euros. A la pantalla, doncs, poden veure algunes de les accions més destacades. Però sí que m'agradaria aprofitar per explicar-ne d'altres que, tot i que tenen un menor volum pressupostari, tenen una incidència molt rellevant en la consecució dels nostres resultats estratègics. I ho fem reforçant especialment els recursos d'acompanyament als centres, les polítiques d'equitat educativa, ja siguin formatives, materials i professionals, i els sistemes d'avaluació.

Continuem desplegant l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació. Hem i volem dotar el sistema educatiu de més capacitat d'anàlisi, de detecció, d'avaluació per informar i orientar millor les decisions educatives i reforçar i estructurar allò que funciona. Impulsem també nous models d'avaluació, de supervisió i d'assessorament als centres educatius, de la mà de la inspecció educativa, i com també els he explicat en diverses ocasions en aquesta comissió, enguany hem

impulsat les accions de prevenció per a la promoció de l'aprenentatge que ens permeten fer aquesta detecció primerenca de dificultats d'aprenentatge, especialment en l'àmbit comunicatiu, de la competència oral o de la lectora. Perquè millorar resultats educatius també vol dir poder intervenir abans i intervenir millor.

En segon lloc, reforcem les plantilles dels centres. Perquè la millora educativa sobretot es construeix a l'aula, i els 5.300 milions d'euros que els comentava que integren el nostre capítol 1 han crescut un 22 per cent. I aquesta aposta pressupostària, d'aquest increment del 22 per cent, es tradueix també en un reforç molt important de les plantilles educatives. Aquesta mateixa setmana, abans els ho comentava, hem pogut, doncs, incorporar, aprovar la incorporació de 1.787 noves dotacions de personal docent, d'atenció educativa, d'administració i serveis per al curs 26-27, amb una inversió global de 93,5 milions d'euros. Un increment que respon directament a les necessitats actuals del sistema educatiu, que ens ha de permetre reforçar àmbits estratègics com és el de la inclusió del nostre sistema educatiu, amb la dotació necessària, el pressupost per a una atenció adequada a l'alumnat, per a la reducció d'alumnes per aula. Aquesta reducció de ràtios, que també tan llargament s'ha reivindicat en aquesta mateixa cambra.

Per impulsar i fomentar la formació professional o reduir la sobrecàrrega administrativa dels centres educatius. I d'aquestes noves incorporacions, 1.068 corresponen a personal docent. Una part molt important d'aquest reforç es destina a consolidar el creixement de la formació professional, tant per ampliar l'oferta com per donar resposta al creixement vegetatiu d'aquesta nova oferta de l'any passat, i, per tant, en total parlem de més de 404 noves dotacions de docents de formació professional i de 17 nous prospectors i prospectores.

També reforcem l'atenció educativa amb 400 noves dotacions docents vinculades a l'escola inclusiva. Aquí ampliem els recursos en matemàtiques amb 124 nous professors i professores, i, a més, aquest curs comptarem amb 124 nous professors de matemàtiques i 38 nous professors de batxillerat, i també s'incorporen 64 nous tècnics d'educació infantil. Perquè, com deia, la millora educativa exigeix més capacitat d'acompanyament, més personal especialitzat i més recursos directament vinculats a l'aula.

I, alhora, incorporarem 719 noves dotacions de personal d'administració i serveis i de personal d'atenció educativa. I fem aquest pas reforçant especialment figures claus per avançar cap a una escola més inclusiva, com integradors socials, educadors socials, logopedes, educadors d'educació especial i també reforçant el personal administratiu dels centres per continuar avançant en un dels objectius que ens hem fixat com a Govern, que és reduir aquesta càrrega burocràtica dels equips directius i permetre que els centres puguin dedicar més temps, més energia a la seva principal funció, que és educar.

Però reforçar la docència a l'aula no és només incrementar plantilla. No s'ha d'entendre així, sinó que cal també més formació, cal més acompanyament, calen més eines pedagògiques i més espais de treball compartit entre professionals. I per això, doncs, reforcem els programes de formació, d'acompanyament docent, especialment en lectura, matemàtiques, pensament computacional i recursos que reforcen el paper del català com a llengua d'aprenentatge. En total destinem 42 milions d'euros a aquests programes d'acompanyament, alguns dels quals, doncs, donen continuïtat a la feina de l'anterior Govern.

Precisament perquè els acords assolits amb Esquerra Republicana i amb els Comuns ens permeten aprofundir també de manera significativa en les polítiques de foment de la lectura i de comprensió lectora. I precisament el Pla de biblioteques escolars és també una de les apostes més rellevants d'aquests pressupostos. Les biblioteques escolars avui sabem que no són presents a tots els centres, sí que ho havien estat anys enrere. Compartiran, doncs, que algunes biblioteques, amb el pas d'aquests anys, especialment de la pandèmia, s'han convertit en aules, en altres espais que han anat perdent la funció que tenien anteriorment. Doncs bé, estem convençuts que són eines fonamentals per combatre desigualtats educatives, per fomentar l'hàbit lector, per reforçar la comprensió lectora, per garantir aquest accés universal a la cultura i el coneixement des de la mateixa escola.

I especialment en un moment en què les dades ens interpel·len sobre els resultats de lectura, creiem que cal tornar a situar la lectura en el centre del projecte educatiu dels centres i, per tant, gràcies als acords assolits amb Esquerra Republicana, el Pla

de biblioteques escolars destinarà 18,8 milions d'euros fins a l'any 2028 als 2.350 centres públics

Fitxer 35CEFP3

de la xarxa educativa. Uns recursos que ens permetran renovar i ampliar els fons bibliogràfics, adequar també i modernitzar els espais de biblioteca, i impulsar nous recursos pedagògics, activitats culturals i projectes de dinamització lectora.

Però que també ens permetran reforçar l'estructura humana educativa que fa possible, doncs, aquests projectes, i per això incorporarem vint-i-cinc bibliotecaris i bibliotecàries, desplegarem cinquanta dotacions de suport lingüístic continuat i consolidarem una inversió estructural anual de 2,3 milions d'euros per garantir el manteniment i la continuïtat d'aquests serveis.

Perquè una biblioteca escolar ben dotada, doncs, no és un element accessori dins d'un centre educatiu. És un espai per a la cohesió de la comunitat educativa, per a la dinamització cultural i també dels processos d'aprenentatge. És un espai de descobertes, un espai d'aprenentatge, d'acompanyament i un espai d'igualtat d'oportunitats.

I aquest esforç se suma també a les actuacions acordades amb el Grup Parlamentari de Comuns en matèria de mentoria al professorat, dins del pla de xoc per a la comprensió lectora. Un conjunt d'actuacions que ens han d'ajudar a reforçar els hàbits lectors, a millorar la competència lectora de l'alumnat i a avançar en la millora de resultats entre aquest curs i l'any 2028.

I aquí continuem també consolidant l'aposta pel primer cicle d'educació infantil, perquè totes les evidències ens indiquen que el zero-tres, que aquesta etapa educativa de la primera infància és una etapa fonamental per reduir desigualtats, per reforçar trajectòries educatives sòlides des dels primers anys.

I per això destinem més de 162 milions d'euros al finançament de les escoles bressol i a la gratuïtat de l'I2. Com sabem, doncs, hem incrementat en dos-cents euros la dotació que el departament fa efectiva per a la gratuïtat de les famílies i, alhora, doncs, hem augmentat el finançament dels ajuntaments amb dos-cents euros

addicionals, arribant a una aportació pública de 1.800 euros per plaça, que feia més d'una dècada que s'havia acordat, i que s'havia perdut pel camí. Uns recursos que permeten finançar tant les places existents com les més de 1.400 noves places de zero-tres que hem creat aquest curs.

També reforcem els serveis de menjador i transport escolar; hi destinem més de 250 milions d'euros. Uns recursos que permetran arribar a 214.000 beneficiaris dels ajuts menjador i a 46.800 beneficiaris del transport escolar.

Perquè garantir també les condicions materials per aprendre també és una política educativa fonamental que impulem des de l'acord amb el Grup Parlamentari de Comuns per tal d'ampliar tant l'import com el nombre de beneficiaris dels ajuts menjador.

El segon gran eix dels pressupostos és l'educació inclusiva, perquè quan parlem d'educació inclusiva, doncs, parlem d'un principi molt clar, que és que el sistema educatiu s'ha d'organitzar perquè tots els infants i joves puguin aprendre i participar en condicions d'igualtat, amb els suports que necessitin i en el moment que els necessitin.

Per tant, parlem d'un model educatiu que ha de ser capaç d'atendre la diversitat des de realitats presents avui a les nostres aules, siguin diversitat de capacitats, de ritmes d'aprenentatge, d'orígens o de situacions personals i també socials. I això, doncs, exigeix recursos, exigeix professionals i exigeix capacitat d'acompanyament. I per això destinem 376 milions d'euros a aquest eix, un increment del quaranta-quatre per cent respecte al 2023.

Fixin aquí la importància i la prioritització que aquest Govern dona, doncs, a aquest sistema educatiu que hem de reforçar perquè sigui un sistema educatiu inclusiu. I, per tant, és una xifra, aquest increment del quaranta-quatre per cent d'a més a més, que inclou més de 182 milions d'euros destinats a professionals docents especialitzats en escola inclusiva, que es tradueixen en 9.864 dotacions a tot el territori; 69 milions per al personal d'atenció educativa, que representen 4.823 professionals en actiu de la nostra escola inclusiva, i als quals se sumen prop de 50 milions per a monitoratge, formació i programes de suport. En total, més de 14.500 professionals fan possible avui la inclusió a les aules. 14.500 professionals.

A més, aquest proper curs 26-27, sumarem 459 noves dotacions del personal d'atenció educativa, concretament 12 noves dotacions vinculades a la integració, 123 integradors socials, 69 educadors socials, 118 educadors d'educació especial, 40 logopedes, 17 treballadors socials i 80 educadors d'educació especial addicionals per als centres d'educació especial.

I, d'altra banda, tenim les aules d'acollida, que es distribueixen per tot el territori en centres públics i també concertats. I sobre aquest recurs integrador, hem volgut fer un reforç molt significatiu, que també confirma l'aposta d'aquest Govern per la inclusió.

Durant aquest curs escolar s'han creat gairebé tres-centes aules d'acollida noves per tot el territori, arribant a les més de 1.640 aules sumant a tota la xarxa educativa. I ho fem també gràcies als acords assolits amb Esquerra Republicana per anar més enllà dels pressupostos 26.

Entre aquest any i el 2028 destinarem, gràcies a aquestes partides pressupostàries, 21 milions d'euros addicionals a reforçar aquestes polítiques d'acollida. Una inversió que ens permetrà, doncs, ampliar, consolidar recursos clau per garantir una incorporació educativa més ràpida, més personalitzada, amb més oportunitats d'èxit per l'alumnat, doncs, que arriba al nostre sistema educatiu.

I, en concret, desplegarem 250 noves aules d'acollida en els centres públics, 150 noves aules d'acollida als centres concertats i 50 noves dotacions a la formació professional de grau bàsic.

Perquè sabem que l'acollida lingüística i educativa, doncs, és especialment important en aquells itineraris formatius on sovint es concentren alumnes amb trajectòries més vulnerables o incorporacions tardanes al sistema.

I, a més, incrementarem en vint-i-cinc les dotacions de professionals de llengua i cohesió social territorial, desplegarem cinquanta noves dotacions professionals de suport lingüístic continuat, i reforçarem també la Subdirecció General de Llengua i Plurilingüisme, amb quinze noves dotacions professionals.

Perquè volem una acollida que vagi molt més enllà del que és un suport puntual. Volem una acollida que combini l'aprenentatge intensiu del català, l'acompanyament

emocional per a molts nens i nenes que venen de trajectòries de dol migratori importants. Volem també, doncs, garantir aquesta atenció personalitzada i la integració plena dins de la vida educativa, dins de la vida social del mateix centre educatiu.

Perquè el català, doncs, també és una llengua d'acollida i és una llengua de cohesió social, i perquè integrar bé l'alumnat que arriba al nostre sistema educatiu és reforçar la cohesió, les oportunitats i la qualitat del conjunt del sistema educatiu català.

I ho fem incorporant 158 professionals de psicopedagogia dels EAPs, per reforçar la detecció, la intervenció a l'alumnat amb necessitats específiques vinculades al llenguatge i a la lectoescriptura, perquè sabem també que la detecció primerenca és clau per prevenir dificultats d'aprenentatge futures.

I, en tercer lloc, aquest eix també reforça les polítiques d'equitat educativa. Aquests pressupostos reforcen, doncs, per tant, l'aposta del Govern per avançar cap a un sistema educatiu més inclusiu, amb més capacitat de resposta davant la complexitat creixent a les aules.

I ho fem també incorporant noves actuacions acordades durant la negociació pressupostària, en aquest sentit, doncs, gràcies a l'acord assolit amb el Grup Parlamentari dels comuns. Incrementem entre 226 i 2.030, un vint per cent de la plantilla d'educadors socials als centres de màxima complexitat. Una actuació especialment important, doncs, per reforçar l'acompanyament social i educatiu de l'alumnat en contextos més vulnerables.

I també voldria destacar que, en el marc dels acords assolits amb Esquerra Republicana, reforcem els centres d'educació especial, amb una dotació de 3,7 milions d'euros aquest 2026, perquè l'educació inclusiva, doncs, també exigeix reforçar el conjunt del sistema, exigeix garantir recursos adequats per atendre totes les necessitats educatives.

I, a més, aquests pressupostos, doncs, també consoliden una mirada del servei educatiu de Catalunya. És a dir, una mirada que amplia, que reforça els recursos d'inclusiva al conjunt del sistema educatiu, i entenem per això, doncs, el conjunt del Servei d'Educació de Catalunya, sabent que encara queda recorregut per fer, perquè sabem que també avançar cap a una escola més inclusiva exigeix estabilitat, exigeix

recursos sostinguts i exigeix capacitat de planificació, i en aquests pressupostos ens permeten continuar avançant en aquesta direcció.

Si ens centrem en el tercer gran eix d'aquests pressupostos, que és la formació professional i l'aprenentatge al llarg de la vida, aquí el missatge és molt clar. Si volem reforçar la competitivitat del país, si volem generar oportunitats, afavorir la cohesió social i territorial, necessitem continuar reforçant el sistema de formació professional.

I això vol dir ampliar places, vol dir reforçar l'orientació, actualitzar equipaments, facilitar itineraris formatius i continuar apropant la formació a les realitats o necessitats reals del teixit productiu.

I per això destinem 672 milions d'euros a aquest eix. Uns recursos que ens permeten consolidar el creixement històric de places de formació professional, impulsat pel Govern, doncs, durant els darrers cursos, i que enguany ha marcat un nou rècord, amb la incorporació de gairebé cinc mil noves places de formació professionals per al proper curs, que se sumen a les anteriors 7.500 del curs passat.

Una oferta que vol continuar reduint el desajust que, durant molts anys, doncs, hi ha hagut entre la demanda social de la formació professional i la capacitat real del sistema, i que ens ha portat a crear, només aquest curs, 326 noves places d'estudis del sector de mobilitat dins de l'àmbit ferroviari.

Tot això, doncs, exigeix continuar ampliant recursos. I, per aquest motiu, reforcem tant els cicles de grau bàsic, mitjà i superior com els programes de formació d'inserció, els IFES, els itineraris formatius específics i els programes d'especialització. Destinem més de 27 milions d'euros a reforçar l'equitat, la continuïtat formativa i les noves oportunitats.

I, en aquest àmbit, també voldria destacar una actuació incorporada, fruit de l'acord amb el Grup Parlamentari de Comuns, que és gràcies a aquest acord, aquest pressupost fa possible la creació de seixanta nous grups de formació professional de grau mitjà i de grau bàsic per al proper curs, amb una atenció especial en els centres de noves oportunitats.

Una actuació especialment rellevant per continuar ampliant itineraris formatius, evitar que molts joves, doncs, quedin fora del sistema educatiu i formatiu. I aquesta

ampliació representa una inversió de gairebé 10,3 milions d'euros, i reforça la voluntat del Govern de continuar ampliant l'accés a la formació professional amb criteris d'equitat, cohesió social i territorial.

I afegim també 19,8 milions d'euros per ampliar dotacions de professorat en cicles de grau superior i programes d'especialització. I aquí, en concret, incorporem 364 docents a la Formació Professional.

També 4,6 milions per reforçar l'orientació educativa de l'alumnat d'FP, ensenyaments de règim especial i formació d'adults. Amb aquests pressupostos incorporem més de 100 orientadors, més de 100 nous orientadors en el sistema, doncs, de formació professional, 40 orientadors educatius i professionals als centres de formació professional, 17 prospectors per a la captació d'empreses de la formació professional dual i 46 dotacions de pas per a la implantació de la formació professional inclusiva.

Recordin que, doncs, el decret que tenim d'inclusió aborda l'etapa obligatòria i deixava, diguem, fora tant el zero-tres com la postobligatòria. Aquest Govern fa un pas més endavant, i encara també la inclusió en l'àmbit de la postobligatòria.

I més de 8 milions per actualitzar equipaments tècnics, garantir una formació professional alineada amb les necessitats dels sectors productius, que es destinen a la compra d'eines, d'equips informàtics, de maquinària i altres elements necessaris per a la formació professional de l'alumnat.

I també continuem reforçant la Formació Professional dual. Hi destinem 1,8 milions d'euros addicionals per continuar avançant en un model que millora l'experiència formativa de l'alumnat i facilita la inserció laboral.

I reforcem igualment la innovació dels centres, la formació docent i la mobilitat internacional de l'alumnat, perquè volem un FP moderna, flexible, connectada amb les transformacions, doncs, econòmiques i tecnològiques del país.

I, finalment, voldria destacar també l'aposta per la formació i acreditació de competències professionals. Uns recursos especialment importants per facilitar noves oportunitats formatives i laborals a persones adultes, doncs, que han adquirit competències, però ho han fet a través de l'experiència professional.

I, en aquest àmbit, hi destinem 12 milions d'euros gestionats per l'Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals de Catalunya, perquè l'aprenentatge, al llarg de la vida, doncs, és avui una necessitat estructural, tant per a les persones com per al conjunt de l'economia del país.

I el quart i últim gran eix d'aquests pressupostos és la modernització del sistema educatiu. I aquí, doncs, tant els parlaré d'infraestructures físiques com de modernització tecnològica i organitzativa del departament.

Això es tracta de millorar i adequar equipaments, d'actualitzar eines, de reforçar la infraestructura digital, simplificar processos i dotar el sistema de més capacitat tècnica i de gestió.

I tal com els comentava, a l'inici de la intervenció, els acords assolits, doncs, amb Esquerra Republicana i Comuns ens han de permès reforçar de manera molt significativa l'aposta d'aquests pressupostos per la modernització i per l'actualització del sistema educatiu. I això és especialment visible, doncs, en l'àmbit de les infraestructures educatives. Començava també per aquí la meva intervenció.

I, en aquest sentit, doncs, voldria destacar especialment el valor de l'acord assolit amb Esquerra Republicana, en dos grans àmbits estratègics que, com deia, apuntava anteriorment, que és l'impuls extraordinari a les inversions educatives, perquè, gràcies a aquest acord, el 2030 arribarem a 400 milions d'euros en inversió en infraestructures educatives, 400 milions d'euros, pensin que fa una mica més de deu anys no arribava ni als 50, i el reforç del pla clima, que comptarà amb una injecció de 100 milions d'euros extra per atendre cent nous centres.

I ho fem perquè sabem que aquest és un dels grans problemes estructurals que afronta el sistema educatiu català. Durant massa anys, el parc d'infraestructures educatives, doncs, ha acumulat dèficits importants d'inversió i d'actualització.

M'han sentit dir en moltes ocasions que tenim molts centres envellits, que prop del vint-i-sis per cent dels centres educatius, doncs, són anteriors a l'any 1960, que encara avui tenim centres amb sistemes de ventilació i climatització clarament insuficients per afrontar els episodis de calor extrema que vivim cada cop amb més freqüència, i n'estem vivint un.

Fitxer 35CEFP4

Parlem d'escoles i instituts on les onades de calor impacten directament en les condicions d'aprenentatge, sobre el benestar físic i emocional de l'alumnat i també sobre les condicions de treball dels professionals. I com deia, que el confort climàtic no és un tema accessori, és un tema de salut, de qualitat educativa, de dignitat i d'equitat.

I precisament per això, aquests pressupostos ens permeten començar a abordar aquesta realitat amb una mirada molt més estructural, no només intervenint en espais concrets i puntuals, sinó avançant cap a una estratègia integral de climatització i adaptació climàtica dels centres educatius. És en aquest marc que hem de continuar desplegant actuacions immediates de millora del confort climàtic dels centres. I en aquesta línia vull destacar, doncs, aquesta inversió de 20 milions d'euros per a la instal·lació de ventiladors a les aules i espais educatius amb més afectació pels episodis de calor, una actuació que ens permetrà intervenir de manera ràpida i efectiva en molts centres mentre avancem en actuacions estructurals de climatització més concretes que se sustenten i més complexes, que se sustenten en aquests pressupostos. Parlem d'una aposta molt rellevant perquè durant massa temps, com deia, el sistema educatiu ha acumulat necessitats importants de reforma, d'ampliació, d'adequació d'aquests equipaments. I aquests pressupostos, precisament, ens permeten començar a donar-hi resposta a una mirada estructural i de llarg termini.

I una de les prioritats principals és continuar accelerant la renovació i la modernització del parc educatiu català, perquè sabem que molts centres acumulen necessitats importants de reforma, d'adequació, de confort. I aquests pressupostos, doncs, ens han de permetre continuar avançant en noves construccions, ampliacions i reformes de centres educatius de tot el país i avançar també en la construcció de nous edificis per anar retirant progressivament els mòduls prefabricats dels centres educatius, prioritzant aquells que tenen més necessitat i que porten més temps en aquesta situació de provisionalitat. I, en aquest sentit, voldria destacar, doncs, la posada en marxa d'un nou fons de cooperació destinat a

reformes, adequacions i millores de les escoles que recull aquest pressupost del 26. Un fons fruit de l'acord signat amb les entitats municipalistes –penso que la setmana passada els ho explicava– que incorpora aquest impuls extraordinari de 100 milions d'euros per accelerar actuacions de RAM, de reforma, ampliació i millora, tant d'escoles com de centres d'educació especial.

I crec que és rellevant no només per la dimensió de la inversió, sinó perquè representa una nova manera d'entendre la governança educativa i la política d'infraestructures del país. Per primera vegada, impulsem aquest tipus d'actuacions a través d'un fons de cooperació amb els ajuntaments, reconeixent el paper essencial que tenen els ens locals en el manteniment, en l'adequació en la millora dels equipaments educatius. Perquè els ajuntaments són l'administració més propera, la que sovint es detecta primer moltes necessitats d'aquests centres educatius i també són qui, conjuntament amb les direccions, els equips directius, la comunitat educativa, millor poden identificar i prioritzar les actuacions més urgents que necessita cada municipi.

Aquest nou mecanisme, doncs, permetrà agilitzar tràmits, simplificar processos i accelerar inversions allà on es necessiten més. I és, en definitiva, una aposta clara per la cogovernança educativa, per una política d'infraestructures, doncs, basada en la cooperació institucional, la corresponsabilitat i la proximitat. I també una mostra més que aquests pressupostos ens permeten recuperar l'impuls inversor en infraestructures educatives de Catalunya, doncs, que el país havia perdut durant els anys de retallades de la propera dècada..., de la darrera dècada.

Aquest 2026 podrem continuar impulsant noves escoles i instituts i desencallar actuacions pendents des de fa molts anys. De fet, el passat mes de març vam avançar en actuacions de l'escola Vall-llobrega, de l'escola Bernardí Tolrà de Vila-rodona, que l'altre dia, doncs, vam tenir l'oportunitat de posar la primera pedra. L'escola Gonçal Comellas de l'Alt Empordà, que fa més de dues dècades que funciona íntegrament en mòduls, i l'inici de la redacció dels projectes com l'escola El Roure Gros de Santa Eulàlia de Riuprimer i l'institut Ermessenda de Girona. Però gràcies també a l'acord assolit amb el Grup Parlamentari de Comuns, impulsarem la construcció de l'escola de Rosselló, de l'institut Tarragona i al llarg d'aquesta

legislatura la millora de les instal·lacions de les escoles Les Planes i la Sagrada Família de la Llagosta.

I a més, aquests pressupostos destinen gairebé 30 milions d'euros a l'ampliació de vint centres educatius d'arreu de Catalunya, actuacions especialment necessàries per donar resposta a les necessitats d'escolarització, d'adequació d'espais educatius en molts municipis del país. I, en aquest àmbit, també voldria destacar que els acords assolits amb els Comuns ens permeten prioritzar diferents actuacions territorials molt reivindicades que també acumulaven massa temps de retard.

Però la modernització del sistema educatiu no és només una qüestió d'infraestructures físiques, que també, és una qüestió de modernització administrativa i tecnològica. I, per això, continuem desplegant el pla de rescat per a la transformació digital del Departament. Un pla que ens ha de permetre reforçar la infraestructura digital, millorar la gestió de les dades, simplificar processos i oferir eines més eficients als centres, a les famílies i també als professionals de l'educació. Perquè el sistema educatiu català també necessita una administració més robusta, més moderna i més preparada per gestionar la complexitat del sistema.

I aquesta modernització també ha de servir per donar resposta a una demanda àmpliament compartida pels centres educatius i pels professionals, que és aquesta necessitat de reduir aquesta càrrega burocràtica, administrativa, de gestió que avui assumeixen escoles i instituts. I per això aquests pressupostos incorporen una inversió de 8 milions d'euros vinculada al desplegament del pla de desburocratització dels centres educatius 2026-2028, un pla que té un objectiu molt clar que és simplificar els procediments, racionalitzar els tràmits administratius, integrar eines digitals i automatitzar processos per alliberar temps i recursos als centres educatius, perquè els equips directius i els docents han de poder dedicar més temps al lideratge pedagògic, a l'acompanyament educatiu, a la millora dels aprenentatges i menys temps a tasques administratives repetitives i també de gestió.

I aquest procés inclou també una aposta important per la modernització tecnològica, per la incorporació de noves eines digitals que permetin millorar la relació entre el Departament i els centres educatius. Fer-la també més àgil, més eficient i més útil per al conjunt de professionals. Desburocratitzar no és només reduir tràmits, és una

manera de reconèixer la feina dels equips directius, és reforçar l'autonomia dels centres i permetre que el sistema educatiu es centri en allò que és essencial, que és precisament educar millor.

I al mateix temps reforcem la tecnificació del Departament, perquè la dimensió i la complexitat del sistema educatiu exigeixen també nous perfils professionals i més capacitat tècnica de gestió. I, en definitiva, aquest respon a una idea molt clara que és que no podem exigir més qualitat, més inclusió, millors aprenentatges si no garantim una base material, tecnològica i organitzativa més sòlida. I aquests pressupostos, precisament, ens permeten continuar avançant també en aquesta direcció.

Doncs, presidenta, diputades i diputats, ara sí, acabant i arribant al final de la intervenció, voldria recuperar la idea central que travessa aquests pressupostos, que és uns comptes que representen una aposta clara per enfortir i posar al dia el sistema educatiu català, per posar la base de la millora educativa dels propers anys. I ho fem amb el pressupost més elevat de la història de Catalunya en matèria educativa, 8.358 milions d'euros, 1.600 milions més que l'any 2023 i un increment de prop del vint-i-cinc per cent respecte al darrer pressupost aprovat, que evidencia un compromís claríssim d'aquest Govern per situar l'educació com a prioritat de l'acció de Govern.

I, sobretot, ho fem amb una voluntat política molt clara, que és recuperar la capacitat de planificació, consolidar recursos i impulsar transformacions estructurals pendents de fa més d'una dècada. Uns pressupostos que reforcen la millora educativa, la inclusió, la formació professional, les infraestructures i també la modernització del sistema educatiu, que incorporen també aportacions fruit dels acords assolits amb Esquerra Republicana i Comuns, que han de contribuir a reforçar diferents àmbits estratègics d'aquests comptes.

Governar també és arribar a acords útils per a tothom i per al país. I aquests pressupostos volen precisament això. Volen ser una eina útil per continuar reforçant l'educació pública, ampliar oportunitats, millorar la capacitat de resposta del sistema educatiu català. Perquè quan invertim en l'educació no només financem serveis,

invertim en cohesió social, invertim en progrés, en igualtat d'oportunitats, invertim en el futur del país.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable consellera, per la seva primera intervenció. Ara és el torn dels grups parlamentaris i, en primer lloc, i en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el molt honorable diputada Anna Erra.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, presidenta. Gràcies, consellera, secretària, per ser aquí i explicar-nos novament aquest segon intent de pressupostos. Perquè, consellera, els pressupostos que ha presentat són exactament iguals del que ens va presentar fa tres mesos i que van retirar per falta de suport. I, per això, tampoc entenem gaire perquè hem hagut d'esperar fins ara. Bé, sí que ho entenem perquè els pressupostos catalans estaven condicionats al moment electoral d'Andalusia, i això és en el fons, ens preocupa i és una certa tristesa.

I li hem de dir que són uns pressupostos que no mereixen els catalans, perquè seguim esperant les engrunes de Madrid, perquè cada català que treballa cada dia sense descans, cada emprenedor, cada empresari que s'hi deixa la pell, veu com, en lloc de rebre la millor atenció sanitària o educativa, ha d'esperar que Madrid decideixi què enviarà els catalans. És absolutament pervers. Generem amb el nostre esforç el que necessitem per tenir els millors serveis, però no ho tenim. Hem d'esperar que un altre decideixi. I encara és més pervers quan a Madrid ens diuen aquest any els toca això als catalans i ni tan sols arriba tot el promès, és a dir, retallada amb els diners que haurien d'anar a cada català i retallada en la inversió promesa i això des de Madrid, sense cap vergonya.

Per això, nosaltres esperem molt més i molta més ambició d'un govern català. Però és preocupant que, mentre els problemes del país s'han anat agreujant, el PSC i Esquerra han fet perdre el temps a Catalunya amb negociacions, escenificacions i renúncies constants. Perquè semblava que esperàvem la línia vermella de la cessió

de l'IRPF, doncs es podia entendre, però, acabar com hem acabat, doncs de veritat que ens costa d'entendre per què hem hagut d'esperar tres mesos.

Mirin, nosaltres volem tornar a ser pioners en tot. I el primer que ha de passar és que el nostre esforç reverteixi en els mateixos catalans. I ens preocupa que potser sí, els pressupostos entraran al Parlament i s'aprovaran, però els problemes del país continuaran al carrer. Perquè no és el pressupost que mereixen els catalans i els he de dir: No és una opinió, és una realitat acreditada pels mateixos informes oficials. Segons les dades publicades pel mateix Govern, el dèficit fiscal a Catalunya el 2022 va ser del 8,2 per cent del PIB, més de 21 milions d'euros, és a dir, de Catalunya marxen uns recursos equivalents a la meitat del pressupost de la Generalitat. Ja ho veuen, que això és insostenible.

Des de Junts per Catalunya tenim clar que, perquè els nostres ciutadans vegin ateses les seves necessitats reals, ens cal un pressupost de 67.000 milions d'euros. I pensi que amb una Catalunya independent o bé senzillament amb el concert econòmic, el nostre pressupost podria acostar-se als 77.000 milions en lloc dels 49.000 i escaig que tenim ara. Ara, que el país que el Partit Socialista intenta governar la Generalitat segur que n'és plenament conscient i que tenim tota la raó i ho saben, perquè en el fons ho estan patint. Doncs per què no els reclamem? Per què no exigeixen més diners per a Catalunya?

Perquè això ho canviaria absolutament tot. Canviaria la capacitat d'inversió per tenir, doncs, més i millors condicions de treball per als nostres metges, amb una atenció per als ciutadans com es mereixen, totes aquelles demandes que estan negociant per les escoles i els docents, millor ajuts per a la gent gran, que ara arriben quan ja –el que és la dependència– quan ja potser no hi són, millorar les rodalies, millorar els busos, l'habitatge... En definitiva, aquí sí que hi hauria capacitat per transformar el país. I saben com ho tindriem, sí, nosaltres ho tenim clar, amb més diners i seria amb el concert econòmic.

I aquesta hauria de ser la primera demanda del Govern Illa, perquè vostès han estat escollits pels ciutadans de Catalunya i no poden mirar a una altra banda. I per Junts, per això, no són els pressupostos que Catalunya necessita. Són els pressupostos

que el PSC necessita per salvar i allargar la legislatura. I sí, els donaran estabilitat, però no arreglarà la inestabilitat del país.

Per tot això, hem presentat una esmena a la totalitat, com ja vam fer el mes de febrer, una esmena a la totalitat al tripartit que governa Catalunya, una esmena a la seva mala gestió fins a dia d'avui i, sobretot, per la seva supeditació al PSOE. Una esmena a les renúncies preocupants d'Esquerra. Quin greu! On eren i on som ara! I una esmena a la visió poc compartida que tenim com a país amb els comuns.

I, consellera, a part d'aquesta visió general, anem ja al seu departament, perquè en el fons sap que vostè està ara esperant, tothom, aquesta fumata blanca per si veritablement aconseguim aquest acord, aquest acord que tan necessari és pel país. Fa dies que hi ha mogudes. Fa dies que hi ha negociacions. Fa dies que continuen sortint al carrer els mestres. I aquell acord històric, senzillament el que va és, encara, crispar molt més tot el sector. Anem tard. No acaba d'aconseguir l'acord necessari i nosaltres el que li demanem és que acabin d'aconseguir-ho perquè el país ho necessita i Educació també.

Ara bé, vostè presenta un pressupost de 8.356 milions d'euros, un increment, d'acord, ja el va presentar, però no dona resposta a totes les necessitats, perquè aquests acords que està prenent evidentment no estan dintre d'aquests pressupostos. Vol dir que ja demostren que hi falten unes necessitats i nosaltres li diem: si s'acostés, si millorés una mica, cap al sis per cent del PIB, només apujant un dos per cent, ja podríem tenir uns 6.600 milions d'euros més. Amb això podria acontentar totes les demandes i tot el que tenim i, fins i tot, tot allò que té amb les disposicions addicionals, que no són

Fitxer 35CEFP5

segures hi podria donar resposta, perquè, si no, d'on treu ara tot el que està acordant amb els sindicats? És un tema que a nosaltres ens preocupa. O bé sabem que dona resposta a aquella bossa que tenia la consellera Romero i que suposo que era per esperar, doncs, o bé per als acords o bé per donar resposta a aquestes necessitats.

Però bé, una de les coses que nosaltres tenim clar és que volem tots els diners per a Catalunya i que tots es puguin invertir aquí. I aquí nosaltres continuarem lluitant, encara que a vegades ens sentim, evidentment, sols.

Amb tot, sí que detallant més i analitzant les dades del pressupost que ens ha presentat, amb l'acord que ha fet amb Esquerra i que parlava de 1.787 noves dotacions de docents, sí que li volíem demanar a veure si té en compte o si arriba per a tot el Servei d'Educació de Catalunya, si hi ha alguna cosa pensada també per ajudar en el que és l'educació inclusiva.

També, una cosa que vostè ha explicat i que, evidentment, tot lo que sigui –ja sap– invertir en educació, nosaltres encara que siguin intencions i inversions ho valorem. Però per aclarir-nos, aquest acord que han fet de 100 milions d'infraestructures amb els ajuntaments, ara substitueix el RAM, és el RAM d'ara, és el RAM que serà cada any ara? És per entendre-ho, perquè ha desaparegut el RAM, però, en canvi, ara hi ha hagut aquest acord, i sí que n'ha fet bombo i plateret, però no sabem si ara això serà cada any.

També n'ha parlat molt, i ho veiem molt bé, d'aquests 100 milions d'euros per a la climatització, però bé, si no m'equivoco els he vist en les disposicions addicionals. Llavors, això vol dir que no és clar, no és segur? És a dir, si hi han aquests diners es farà? I entenem que és una necessitat, però no està assegurada. Això és una mica..., ens preocupa, eh?, perquè, si no, vol dir que aquí ens venen unes accions, que estan molt bé perquè són unes necessitats, però posar-les a les disposicions addicionals és, bé, si hi han diners i si hi ha possibilitat.

Llavors, una altra cosa que vostè va explicar i que nosaltres vam estar molt contents, i en el pressupost ja hi sortia i també hi surt ara, que és l'agència d'avaluació. Nosaltres sap que és una aposta que veiem. Creiem que l'avaluació és importantíssima si veritablement volem millorar l'educació. Però hem vist que la inversió tot són recursos humans i sabem que si veritablement volem una transformació en aquesta agència, ha d'haver-hi recursos per a programes que es puguin llavors passar a les escoles i transformin aquesta avaluació. I ens sembla que amb això queda una mica coixa i que, senzillament..., evidentment, calen

persones, d'acord, però si no hi ha aquesta aposta, no sé si ens quedarem a mitges tintes.

Llavors, ha parlat... Vostè sap que una de les grans queixes dels professors és la burocràcia. Vostè creu que amb aquests 8 milions d'euros n'hi haurà prou per fer aquesta transformació per aquesta queixa que sempre diem que els mestres volen estar a l'aula i no fent papers? Perquè potser sí que serà en els despatxos de les escoles, però no en les aules i els professors o informes..., tot lo que se'ls demana, no sé si amb aquesta inversió que ha dit veritablement hi trobarem algun canvi.

Sí que li volíem comentar també el tema de la inclusiva, que sabem que és una cosa que està negociant, que hi ha hagut aquest acord i que sabem, doncs, que és una de les grans prioritats que té i que ha d'intentar de solucionar, perquè és una gran demanda del sector educatiu. Però li volíem demanar si aquí hi té contemplades les necessitats que estan demanant i que li vaig comentar l'altre dia també en el Ple dels intèrprets de llengua de signes, que estan en una situació... Estem parlant de trenta persones que tenen una situació complicada, fins i tot aquests que estan llogats per tercers i que la seva situació... M'agradaria que hi fes, evidentment, un esment.

I l'altre tema que també li voldria dir abans d'acabar, sobretot, és l'aposta que encara no veiem i que sabem que compartíem en la petició quan vostè també era diputada, eh?, la poca encara o que ha quedat estancada massa la inversió o la dedicació a tot lo que són els ensenyaments artístics. I ens sembla que si veritablement volem transformar, també és un àmbit que s'hi hauria d'actuar molt més.

De moment ho deixarem aquí. Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i té la paraula, per un temps de deu minuts, la diputada Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, vicepresidenta. Gràcies, consellera. Gràcies, secretària i tot l'equip del departament que avui les acompanyen. Bé, avui sembla que sí que fem un pas important per a l'aprovació d'uns nous pressupostos, uns pressupostos necessaris. Sempre hem dit des d'Esquerra Republicana que els pressupostos són

imprescindibles. Cal aprofitar aquest increment de recursos disponibles i, per tant, posar-los, en definitiva, no?, al servei de la ciutadania. Però evidentment que no són els pressupostos que hagués fet Esquerra Republicana, però sí que són uns pressupostos on Esquerra Republicana ha volgut negociar i ha pogut condicionar des de la responsabilitat i des d'aquesta voluntat de ser útils al país.

Entenem la política com la capacitat d'arribar a acords que millorin la vida de la gent i, sobretot, que reforcin aquests serveis públics al nostre país. I, de fet, això és el que vam fer també en l'acord d'investidura, defensar més ambició nacional, defensar més ambició social, un nou model de finançament, la recaptació de l'IRPF, el desplegament, en definitiva, de polítiques republicanes i avenços també en la resolució del conflicte polític.

I en el context actual, Esquerra hauria pogut tenir dos opcions, no?, dues posicions. La primera haguéssim o podíem haver prioritzat el càlcul partidista i instal·lar el país en la pròrroga permanent i dificultar la governabilitat mentre que el Govern del PSC, en minoria, desplegava una agenda insuficient per afrontar els grans reptes de país. O bé una segona opció, que era posar Catalunya al davant i aprofitar cada una de les negociacions possibles per guanyar més ambició nacional –ho repeteixo–, també més ambició social.

I això és el que hem fet. Hem triat la segona opció. I precisament per això avui som aquí, perquè Esquerra Republicana ha tornat a actuar des de la responsabilitat, condicionant aquests pressupostos i prioritzant els interessos del país. I també perquè l'educació no pot, no s'ho pot permetre i no pot esperar més, no? I precisament perquè posem el país al davant, hem negociat uns pressupostos que incorporin més recursos, més compromisos i més ambició per a l'educació. Per tant, tenen en part empremta republicana. Un acord que permet més de 500 milions d'euros addicionals per a educació, uns recursos que ara el Govern, evidentment, té l'obligació i té la responsabilitat de transformar aquests recursos en millores reals per enfortir la qualitat de l'educació.

En primer lloc, es reforcen les inversions als centres educatius. Amb les exigències d'Esquerra Republicana, la inversió arribarà als 400 milions d'euros anuals l'any 2030 i, per tant, això vol dir més manteniment, vol dir més modernització i més

dignificació, en definitiva, dels centres educatius. Gràcies a Esquerra s'impulsa el pla Clima, amb 100 milions d'euros per climatitzar centres educatius. La crisi climàtica també ha entrat a les aules i els centres han d'estar preparats. Per tant, sí que és una qüestió de benestar, és una qüestió de confortabilitat. Però vostè, consellera, ho deia també, és una qüestió també de dignitat.

En l'àmbit de l'equitat educativa, es destinen 50 milions d'euros al val escolar per ajudar les famílies en la compra de material escolar, beneficiant alumnat de centres públics i concertats i d'educació especial.

Potenciem també els centres d'educació especial, amb un increment de 3,7 milions per millorar tant les despeses de funcionament d'aquests centres, però també amb la incorporació de nous professionals.

I aquests 21 milions d'euros addicionals que hem aconseguit per a polítiques d'acollida, que defineixen, de fet, una de les prioritats educatives d'Esquerra Republicana: la llengua catalana i la cohesió social. Es creen 250 noves aules d'acollida, amb més equips professionals, per millorar també aquest acompanyament lingüístic, l'acompanyament emocional i tot l'acompanyament curricular de l'alumnat nouvingut.

També més recursos de llengua i cohesió social arreu del territori. Imprescindible per a nosaltres era reforçar la Subdirecció General de Llengua i Plurilingüisme, amb aquestes quinze dotacions que vostè també hi ha fet referència.

I en aquesta mateixa línia, Esquerra activa el pla de biblioteques escolar. Agraïm que hagi fet aquesta definició notòria d'aquest impuls, amb aquests 18,8 milions d'euros per als 2.350 centres públics del país, destinats a fons bibliogràfics, adequació d'espais i activitats culturals, però també reforç especialista amb personal de biblioteca. Per tant, un pla molt necessari per recuperar aquest hàbit, aquest gust i el foment de la lectura.

Ara bé, també són molt clars, aquest acord pressupostari no resol tots els problemes del sistema educatiu català. Els professionals de l'educació continuen al carrer, amb reivindicacions legítimes, i nosaltres continuem al seu costat defensant, precisament, aquest prestigi de la professió docent i la millora, evidentment, també de les seves condicions laborals.

I no ens enganyem, encara queden molts reptes pendents i massa compromisos que cal concretar, que no estan inclosos en aquests pressupostos. Continua pendent el nou decret d'orientació, malgrat que el mateix pla normatiu del Govern en preveia l'aprovació durant el 2025.

Continua pendent avançar de manera real en la universalització i la gratuïtat de l'etapa zero-tres. I aquí volem ser molt clars: la gratuïtat de l'I1 formava part de l'acord d'investidura i havia de ser una realitat aquest curs 25-26. Per això, reclamem també impulsar definitivament la llei d'universalització i gratuïtat de l'etapa zero-tres; una eina imprescindible per garantir la igualtat d'oportunitats des de la primera infància i dignificar aquesta etapa com una etapa educativa real. I, per tant, des d'Esquerra Republicana no hi renunciarem.

També continua pendent avançar cap a la gratuïtat dels menjadors escolars. El menjador escolar també és una política educativa de cohesió i d'equitat.

Continuen pendents també els recursos necessaris per fer efectiva una educació inclusiva real, més ambiciosa, que compti amb la dotació necessària de les figures socioeducatives per fer front a aquesta complexitat a les aules. Vostè, consellera, destacava la incorporació d'aquests 1.787 docents aquest segon any, sis mil en quatre anys, no?, si pensem des de l'any 2023. Per tant, una xifra que queda molt lluny dels nou mil que Esquerra vam sumar en els tres anys darrers.

I continua pendent també desplegar una veritable política d'escola a temps complet, no ens n'oblidem: l'accés universal a activitats extraescolars, culturals, educatives, que l'educació continuï més enllà de quan sona el timbre a les aules. Perquè avui encara hi ha massa desigualtats en l'accés a aquestes activitats.

I li fem una petició: no es pot continuar gestionant el sistema educatiu a base de pedaços. Governen massa sovint a cop de decret, desplaçant marcs normatius de rang superior i, sobretot, prenent decisions de forma unilateral, sense el consens de la comunitat educativa. El sistema educatiu necessita planificació –hi ha fet referència vostè–, equitat territorial, seguretat jurídica i compromisos, sobretot, que es compleixin.

Per tant, ara el Govern no té excuses, consellera, ara tindrà l'eina. Amb els recursos addicionals que Esquerra ha aconseguit, cal arribar a acords amb la comunitat

educativa, complir els compromisos adquirits i tancar un acord amb els sindicats educatius. És una necessitat de país. Esperem que la proposta d'avui, que comenta que serà la definitiva, sigui una proposta de consens i que pugui satisfer les reivindicacions que demanen els sindicats.

I vaig acabant. Ho repeteixo, els acords s'han de complir, a més a més, s'ha de fer amb rapidesa, amb eficàcia, perquè no fer-ho debilita la confiança en les institucions i també la confiança cap a la política. I complir-los també és un compromís que es demostra amb l'educació del país.

Des d'Esquerra Republicana continuarem presents amb exigència, evidentment, amb ambició i també amb responsabilitat, tal com hem demostrat, donant suport a aquests futurs pressupostos. Evidentment que vetllarem perquè els compromisos adquirits i el viratge, el viratge que hem aconseguit impulsant aquests pressupostos es facin efectius. Perquè entenem que fer d'oposició no és bloquejar, perquè no porta ni duu enlloc, sinó que ser a l'oposició ha de servir com una eina, no?, per fer avançar el país i convertir els acords en més recursos. I això és el que ha volgut fer Esquerra Republicana donant suport a aquests pressupostos, poder tenir més recursos, més equitat i, per tant, més oportunitats educatives.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular, i té la paraula la presidenta de la comissió, la diputada Eva García Rodríguez.

Fitxer 35CEFP6

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta. Moltes gràcies, honorable consellera, secretària general i les persones que els acompanyen del departament.

Senyora consellera, som avui aquí, en aquesta comissió extraordinària de pressupostos d'Educació, després de tres mesos que vàrem tenir la mateixa

comissió, per parlar teòricament de les prioritats educatives en matèria d'Educació que té aquest Govern. Però la realitat és que aquests pressupostos evidencien, precisament, per què el sistema educatiu català està en crisi. Perquè això no va d'educació; això va de cessions a l'independentisme, de pagaments polítics i de mantenir Salvador Illa més temps en el poder.

Miri, no són uns pressupostos pensats per als alumnes catalans. Són els pressupostos que necessita el Partit Socialista per continuar governant amb Esquerra Republicana i els Comuns. Miri, mentre l'educació catalana cau en tots els indicadors –i això ja l'hi hem dit en moltes ocasions–, el Partit Socialista i Esquerra Republicana han negociat de tot menys les necessitats reals dels ciutadans, perquè aquesta negociació pressupostària ha estat un autèntic frau polític, una enganyifa.

Ara sentíem la diputada d'Esquerra Republicana que deia: «Ara sí.» Ara sí? I fa tres mesos per què no? Què ha canviat? És que no ha canviat absolutament res. Miri, ho deia vostè, senyora consellera. (*L'oradora mostra uns fulls.*) El pressupost que van presentar vostès fa tres mesos. El pressupost que vostès presenten avui; aquest. Idèntic, exactament el mateix. Què ha passat en aquests tres mesos? No ha passat res. Sí, les eleccions a Andalusia. És veritat, sí que ha passat alguna cosa, sí.

Vostès han fet perdre el temps als catalans amb un teatret parlamentari que només tenia un objectiu, que era negociar cessions polítiques amb Esquerra Republicana. I avui ho veiem clarament. Perquè, on són els acords que vostès han signat teòricament amb els sindicats aquests darrers dies? No surten enlloc –no surten. Ara ens parlarà d'uns fons que..., unes partides plurianuals. Però, escolti'm, això són brindis al sol. Això no té cap valor normatiu. No hi ha una partida pressupostària consignada per a aquest efecte.

Per tant, el pressupost és exactament el mateix, idèntic, que fa tres mesos. O sigui, ens han fet perdre el temps, a tots els catalans, aquests tres mesos. Perquè, mirin, Esquerra Republicana no és al Govern, però decideix molt més que quan hi era. I el preu del poder és evident, i és desmantellar progressivament la presència de l'Estat a Catalunya. Perquè, mentre parlaven de pressupostos, el que realment negociaven vostès era el control de l'Agència Tributària. Més estructures paral·leles i més eines polítiques per continuar avançant en la desconexió institucional amb Espanya.

I és aquí on apareix una de les xifres més escandaloses en aquests comptes que vostès presenten: 547 milions per a l'Agència Tributària catalana, quan a Catalunya ja tenim una agència tributària, que és l'espanyola, que funciona i funciona molt bé. I, per tant, la pregunta, senyora consellera, és inevitable: sap vostè què es podria fer amb aquests 547 milions d'euros si de veritat prioritzessin vostès l'educació? Doncs, miri, per exemple, es podrien construir desenes d'escoles noves i eliminar definitivament aquests barracons, que ara vostès els hi diuen «mòduls prefabricats» o no sé què. Són els barracons de tota la vida, que malauradament a Catalunya continuen havent-hi més de mil en aquests moments. Vostès, per exemple, amb aquests diners de l'Agència catalana Tributària, podrien eliminar els barracons.

També podrien rehabilitar centres educatius que tenen instal·lacions absolutament obsoletes. Podrien també climatitzar milers d'aules perquè nens de 3, 4, 5, 8, 10 o 12 anys no haguessin de patir temperatures com estem patint avui, per exemple, de trenta-cinc graus i més en la Catalunya interior. Es podrien també renovar menjadors, gimnasos, patis escolars. Es podrien reduir ràtios a les aules i contractar milers de docents nous. Es podrien millorar els salaris dels professors. Això sí, evidentment es podria fer de manera clara, de manera directa. Es podrien reforçar també els equips d'orientació. Es podria dignificar la formació professional. Es podrien reforçar les beques menjador. Es podria invertir també en excel·lència educativa, tan necessària i tan important que seria, però no, no, la seva prioritat és crear una estructura tributària paral·lela per satisfer Junqueras i per satisfer Esquerra Republicana.

I aquesta és la gran tragèdia de Catalunya. Hi han diners per a estructures ideològiques, però no per a l'educació. Perquè vostès destinen aquests 547 milions d'euros a l'Agència Tributària catalana, destinen més de 100 milions a polítiques identitàries de llengua, més de 400 milions a TV3. Però, ho repeteixo, continuen els barracons i les males condicions dels nostres professors.

I aquesta és la seva escala de prioritats, l'escala de prioritats del Govern de Catalunya. I després s'estranyen de que el sistema educatiu s'enfonsi. Catalunya havia sigut un referent educatiu, i en aquests moments es troba a la cua de tot Espanya, inclús i també d'Europa. I, mentre això passa, vostès continuen instal·lats

en la propaganda, perquè han convertit l'escola, han convertit les escoles a Catalunya en un laboratori ideològic. Cada vegada més professors denuncien que no poden ensenyar en aquestes condicions, i cada vegada més alumnes surten amb una preparació absolutament nefasta.

I, a més, a Catalunya vivim en un conflicte educatiu permanent. Vagues constants – sense anar més lluny, el dia d'avui, els darrers dies–, professors esgotats, interins precaritzat, direccions col·lapsades, burocràcia asfixiant i una Generalitat socialista que escolta més els seus socis polítics que els professionals de l'educació.

Avui hem sentit desenes de vegades «amb els acords d'Esquerra Republicana», «amb els acords dels Comuns», «amb els acords d'Esquerra Republicana». Però, escolti'm, on són aquests acords d'aquests darrers tres mesos? Ho repeteixo, el mateix pressupost que van presentar vostès fa tres mesos. Ens han fet perdre tres mesos, a tots els catalans, i, malauradament, el pitjor, als alumnes i als docents de Catalunya.

Vostès, el Partit Socialista assumeix completament l'agenda d'Esquerra Republicana. Salvador Illa va prometre passar pàgina del procés, i el que ha fet és escriure ell mateix el llibre de la desconexió institucional amb Esquerra Republicana i sota les ordres de Pedro Sánchez.

Miri, són uns pressupostos negociats no precisament pensant en els alumnes, sinó en la supervivència política d'aquest Govern. Uns pressupostos que no pensen ni en les famílies ni en els alumnes, que no solucionen els problemes reals dels professors i que continuen empobrint Catalunya mentre augmenten la despesa política innecessària. I aquesta és la gran hipocresia de l'esquerra. Parlen constantment d'igualtat mentre deterioren, per exemple, i també, l'educació. I nosaltres exigim i creiem exactament el contrari: necessitem una educació exigent, respecte al professor, autoritat a les aules, cultura de l'esforç i infraestructures dignes.

Miri, l'anàlisi del detall d'aquest pressupost el Partit Popular el va fer fa tres mesos i, per tant, no ho farem nosaltres. Nosaltres no farem perdre més temps als catalans, com han fet vostès. Per això hem presentat aquesta esmena a la totalitat que defenso en aquests moments, també en matèria educativa.

I, en definitiva –i acabo i ho repeteixo–, un engany i una pèrdua de temps, una presa de pèl en tota regla, perquè després de tres mesos, senyora consellera, què ha canviat en aquest pressupost? Res. Tampoc en matèria educativa.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Señora *consellera*, han transcurrido ya dos años desde el inicio de esta legislatura, gobernada por el Partido Socialista, pero durante estos dos años el Govern de Illa ha sido incapaz de aprobar unos presupuestos en tiempo y forma.

Cualquier empresa, cualquier entidad, por modesta que sea, tiene elaborados sus presupuestos al empezar el año para poder afrontar con garantías de éxito los objetivos fijados. Y, sin embargo, al Govern socialista de la Generalitat no le preocupa ir a la deriva, dando tumbos, al no tener unos presupuestos aprobados justo antes de que empiece el año, cosa que ha pasado durante dos años consecutivos, demostrando así una grave irresponsabilidad, una gran debilidad como gobierno y que no le importa lo más mínimo el bienestar de los catalanes.

Dos meses después –o tres, si contamos desde el inicio de las comparencias en comisión anteriores– volvemos a sentarnos en las mismas sillas de las mismas salas y de las mismas comisiones. Tres meses después vuelven los *consellers* a contarnos exactamente la misma película, porque estos son los mismos presupuestos que los que nos presentó en marzo. La trampa al solitario está en que ha sumado al presupuesto los recursos de los supuestos acuerdos para proyectos plurianuales con Esquerra Republicana, que vete tú a saber si se implementarán o no, ya que no están consignados, para intentar demostrar que ahora sí –ahora sí– que son buenos estos presupuestos.

Por qué estos presupuestos no valían hace tres meses y sí valen hoy? Qué ha cambiado? Pues, por ejemplo, que ya han pasado las elecciones en Andalucía y el

Partido Socialista puede ceder ante las presiones de los separatistas sin miedo a que le castiguen todavía más en las urnas en otra región. Y lo que también ha cambiado es que en estos tres meses la Generalitat ha tenido que seguir endeudándose, y los catalanes siguen empobreciéndose.

A la hora de negociar presupuestos debe ponerse en el centro del debate la dramática pérdida del poder adquisitivo que están sufriendo en la actualidad las familias catalanas. En esta coyuntura de crisis, el Govern debería aplicar la máxima restricción del gasto ineficaz o ideológico y fomentar la mejora de los servicios públicos esenciales. Sin duda alguna, la educación es el bien máspreciado esencial que tenemos, porque si queremos disfrutar de una sociedad del bienestar, es decir, una sociedad en donde la sanidad, la educación, la economía, el tejido empresarial, la cultura, la justicia sean excelentes, necesitamos un sistema educativo que forme a los mejores profesionales en los diferentes ámbitos de la sanidad, de la economía, de la cultura, etcétera.

Asimismo, si queremos que nuestra sociedad sea más justa, la educación debe ser de máxima calidad, puesto que solo así se convierte en el útil ascensor social para todos los catalanes, que debe ser siempre. De no ser así, como hoy en día no lo es, el futuro de nuestros hijos, de nuestros jóvenes está condenado al fracaso. La sociedad del bienestar dejará de ser una realidad, y se habrá destruido el ascensor social que siempre ha sido la escuela, agravándose la desigualdad, la segregación y, por tanto, la injusticia.

Lamentablemente, el sistema educativo catalán, *l'escola catalana* está en ruina, se ha hundido en la mediocridad, en la deficiencia más absoluta. No voy a comentar ejemplos que ya han salido a colación, pero me detendré en algunos. Las ratios de alumnos por profesor en primaria, por ejemplo, son las más elevadas de España en este orden: Madrid, Cataluña y Melilla. Cataluña es la que más ha descendido en toda España en el nivel de comprensión lectora, matemáticas y ciencias en las últimas pruebas PISA, aunque la caída ya se inició desde el año 2012.

Bien, así pues, los alumnos en Cataluña están un curso por debajo de los alumnos en Castilla y León o Asturias, por ejemplo. Por si fuera poco, Cataluña sigue teniendo un índice de abandono escolar superior a la media de España y muy muy superior

al de Europa. Y Cataluña tiene el segundo índice más alto de acoso escolar de toda España.

Ya le anuncio, señora *consellera*, que desde VOX estamos en contra de estos presupuestos del Departament d'Educació que usted nos presenta tras negociarlos con Esquerra Republicana y Comuns. Porque, lejos de alcanzar el seis por ciento del PIB al que obligaba la ley en el año 2009... Actualmente, recuerdo, estamos en el 4,1 del PIB, según Idescat. No se basa en optimizar los recursos para restaurar la *maltrecha escola catalana*, que es todo menos un modelo de éxito.

Analizando los programas llegamos a la conclusión de que prima el gasto en estructuras, subvenciones, programas ineficaces, innecesarios e incluso ideologizados, en lugar de asegurar un servicio de educación de calidad, que se fundamente en la excelencia, en la cultura del esfuerzo y en la mejor atención al alumno, al profesorado y a las familias.

Usted hace gala –lo ha hecho hace muy poquito– del incremento del 24,5 por ciento en educación desde los presupuestos del año 23. Teniendo en cuenta que pasamos del 3,9 por ciento al 4,1 del PIB, porcentaje que históricamente ha fluctuado entre el 3,5 y el 4,3, alardear, hombre, de incremento me parece una armadura de pelo, máxime cuando estos presupuestos siguen estando muy lejos del seis por ciento del PIB que marca la ley.

El año 2022, el Departament d'Educació, para resolver los acuciantes problemas del sistema educativo catalán, incrementó un 17,8 por ciento su presupuesto. En 2023, un once por ciento. En los fallidos del 24, un diez por ciento. Usted se ha congratulado del incremento de estos presupuestos que nos está presentando si analizamos la serie histórica. Y, sin embargo, el nivel de la escuela catalana sigue siendo lamentable, nefasto. Sinceramente, ¿pretende paliar las carencias del fallido sistema educativo catalán con este incremento? Yo, la verdad, creo que no.

Voy a repasar algunos elementos que considero fundamentales de *l'escola catalana* que deben restaurarse, porque no he encontrado, sinceramente, una traslación concreta con una adecuada asignación en estos presupuestos. A ver si usted me puede aclarar estos términos. Sobre todo, cuánto dinero se destina en estos presupuestos a la sustitución de los planes pedagógicos y metodológicos en los que

se ha basado el Departament d'Educació en las últimas décadas hasta ahora y que han provocado, evidentemente, con esos resultados desastrosos en las pruebas PISA, PIRLS, TIMSS y competencias básicas, el hundimiento del sistema educativo catalán

Fitxer 35CEFP7

como indican todos estos resultados, estos indicadores. Y sustituirlos por otros que sean realmente objetivos y que se puedan cuantificar, que se puedan evaluar con evidencias científicas de éxito a través de un análisis comparativo. Esta sería una pregunta.

Yo no lo he visto reflejado, vuelvo a repetir, en ningún programa en concreto de estos presupuestos, siendo, como tiene que ser, lo más importante, porque lógicamente es la base y los principios rigen los actos. Le agradecería su respuesta porque el Departament d'Educació sigue subvencionando a las fundaciones privadas Bofill y Rosa Sensat, que han creado de alguna manera un chiringuito formado por los mismos pedagogos de estas fundaciones privadas que son los culpables de la caída en picado, son los responsables del nivel de la escuela catalana, porque ellas marcan el rumbo educativo con sus metodologías y sus pedagogías, y han apoyado y están reforzado ese Grup de Millora Educativa que se creó para, supuestamente, solventar la crisis educativa tras conocer los resultados nefastos de las pruebas de 2022, en diciembre 2023, y encima desautorizan a los profesores, el *departament*, encima, desautoriza a los profesores catalanes, encomendándoles la tarea de mejorar el nivel de la escuela catalana, en lugar de confiar en ellos, a supuestos expertos internacionales, burócratas de la OCDE.

Por otro lado, en la presentación de estos presupuestos, el Govern habla de un buen ritmo de ejecución de las inversiones. Sin embargo, el nivel de ejecución del Departament d'Educació es del 41,3 por cien. Estamos ahora mismo iniciando casi junio, faltan por ejecutar el 58,7 por cien. No parece que sea un buen ritmo de ejecución. Y hablando de ejecución, me refiero a algo que también se ha comentado aquí. El nivel de ejecución de la Agència Pública de Qualificació Professional en el mes d'abril, que es el que refleja la web de la Generalitat, está en unos índices del

15 por cien, falta el 85 por cien para ejecutar. No me lo he inventado. Eso puede hacerlo usted o cualquiera de ustedes puede hacer la consulta. Bien. En la réplica, si acaso, comentaré algún detalle más.

Muchas gracias.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns, i té la paraula la diputada Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Si gràcies, vicepresidenta. Gràcies, consellera, per la seua intervenció. La veritat és que aquestos pressupostos arriben en un moment delicat per a l'educació al nostre país. I dic delicat perquè, d'una banda, tenim el malestar d'una part important de la comunitat educativa i, per l'altre, és cert que els resultats acadèmics que van desprenent en els últims anys les proves, doncs, la veritat és que són bastant preocupants.

Jo crec, sincerament, que estem en una cruïlla. Que estem en un punt d'inflexió, i tenim dues opcions. Jo crec que, d'una banda, tenim l'opció de seguir com sempre, posant pedaços, arrossegant els peus i anar fent cada vegada amb pitjors resultats i condicions. I, per l'altra, tenim la possibilitat de fer un salt real, un salt d'escala en el reconeixement de la tasca docent, en la qualitat educativa i en els resultats acadèmics. I en aquesta comissió, que s'ha parlat llargament i abastament sobre l'excel·lència del model educatiu de Finlàndia, jo crec que ja portem molts anys parlant d'aquest tema, a mi el que m'agradaria és recordar que el model educatiu de Finlàndia no ve del no-res. Finlàndia tenia un sistema educatiu que era un veritable desastre, amb unes altes taxes de segregació, de fracàs educatiu, de manca d'igualtat d'oportunitats a les escoles. i van prendre una decisió. Una decisió que va a ser: invertir i canviar el model per fer-lo excel·lent.

I jo crec que nosaltres ara en Catalunya tenim aquesta oportunitat. I el Govern i també el Parlament, i jo crec que aquí totes, evidentment, hem de remar en aquest sentit, doncs, hem d'estar a l'altura. Per tant, posant recursos, però també revisant el model. Està clar que el malestar dels professionals educatius que estem veient

als carrers des de fa moltes setmanes, ve de fa temps. Segurament va començar amb les retallades de Convergència. Però és cert també que, tot i que ve de lluny, ara ha esclatat amb més contundència. I jo crec que aquí només hi ha un camí, que és escoltar, que és negociar i, també, acordar.

Perquè, consellera, jo també li ho he de dir: no pot ser que Catalunya comenci el proper curs al setembre amb aquest conflicte educatiu obert. I és cert que aquestos pressupostos representen un increment molt important en recursos educatius. El Departament arriba, vostè ho ha dit, a 8.356 milions d'euros. Representa un increment del 24 per cent respecte dels darrers comptes aprovats. És evident que després d'anys d'infrafinançament, aquest esforç és imprescindible, però també és cert que el conflicte educatiu continua i això vol dir que cal més i que també cal un canvi de model. I aquí, democràcia als centres, reduir la burocràcia, com es reparteixen els recursos, perquè això no pot ser un cafè per a tots, va en funció de les necessitats de cada centre. Els canvis en el currículum, el decret de plantilles. Per tant, tot un còctel que ens ha portat fins aquí. I per això la primera conclusió és: hi ha un malestar que és pressupostari, sí, però que no és només pressupostari. També ve dels cops de volant que arrosseguem dels darrers anys.

Saben que els Comuns hem signat un acord amb el Govern de la Generalitat en matèria pressupostària. Pensem que aquestos pressupostos incorporen millores reals i concretes. Vostè ho ha dit, però jo també vull repetir-ho: hem aconseguit jo crec que alguns passos importants, reforçant els EAPs amb més professionals, amb més recursos per als centres d'alta complexitat, amb una ampliació de la plantilla dels educadors i les educadores socials, reforçant també la formació professional i creant nous grups per combatre l'abandonament escolar prematur a través dels centres de noves oportunitats. Recursos, també, per climatitzar els centres educatius. No pot ser que per a la resta de centres de treball sigam estrictes en la normativa i que, en canvi, tingam escoles i instituts que són una nevera a l'hivern i que són un forn a l'estiu. I, a més, les famílies també s'han plantat. Jo crec que és una bona notícia que es planten, perquè també crec que el moment ha de ser ara. Aquestos dies, a més, estem ja patint la primera onada de calor i, com diuen les famílies, això afecta la salut, el malestar i també el rendiment.

També vull parlar de les cent mil noves beques menjador. Quin és el nostre objectiu? Evidentment arribar al menjador gratuït i universal, però sí que pensem que amb aquestes 7.000 noves beques que el que fa és passar d'una cobertura del 18 al 30 per cent, ens encaminem cap a aquest objectiu, com dic, del menjador universal i gratuït. I també un pla de xoc per a la comprensió lectora, perquè al final la comprensió lectora està en la base de tot per poder assolir els coneixements.

També voldria recordar que el Departament ha signat un acord el 9 de març amb Comissions Obreres i amb UGT, un acord que incorpora millores, és cert, increment per al complement específic docent, nous efectius, desplegament de figures socioeducatives, millora de ràtios, reconeixement professional. És un acord important, segurament el més ambiciós dels últims anys, però també volem dir: és un punt de partida i no és un punt d'arribada. I seria un error fer com que aquest acord resol el malestar de la comunitat educativa. No el resol i és evident. I és cert que hi ha una part molt significativa de la comunitat educativa que continua mobilitzant-se perquè reclama més avanços. Tenim l'USTEC, tenim Professors de Secundària, CGT, la Intersindical, que han mantingut les vagues i a més han estat secundades àmpliament. Vull recordar que aquesta setmana estava secundada pel 29 per cent. Jo crec que és un percentatge per prendre-se'l molt seriosament. I, per tant, aquest Govern s'equivocaria si no hi donés resposta.

Perquè hi ha una comunitat educativa que està donant resposta tota sola a tensions socials enormes. I aquí també hi ha una qüestió de fons que s'ha de posar damunt la taula. Sovint parlem de l'escola com si tots els infants arribaren a l'aula des del mateix punt de partida. I això no és així. Les dades ens diuen que els alumnes de famílies benestants acumulen, quan tenen quinze anys, l'equivalent a gairebé quatre cursos d'avantatge en matemàtiques respecte dels alumnes que estan en famílies en una situació vulnerabilitzada. També un de cada tres infants en risc de pobresa o exclusió social. Això vol dir infants que van a l'escola sense haver pogut esmorzar. Això vol dir adolescents que no tenen un espai en condicions per poder estudiar. Això vol dir famílies que no poden pagar, com sí que ho poden fer altres, extraescolars, reforç educatiu o material escolar. Això vol dir pares i mares amb unes jornades impossibles, amb poc temps, amb estrès i amb precarietat. I vol dir també alumnat nouvingut que ha passat processos migratoris duríssims i que sovint entra

en un sistema on ni la família ni l'escola comparteixen la llengua comuna. Per tant..., després li demanem a l'escola que compense totes aquestes desigualtats que es produeixen a nivell social cada dia. Aquesta és la realitat material en la que han de treballar els docents i el personal d'atenció educativa.

I aquesta, també, és en part la raó del malestar que tenim a la comunitat educativa, perquè avui el professorat no només s'ensenya. També han de fer tasques de treballador social, de psicòleg, de mediador cultural, d'orientador emocional, i a més ho fa sovint sense els recursos necessaris. I aquí també jo crec que hem de ser especialment clars amb una altra qüestió: la segregació escolar continua sent una de les grans fractures del sistema educatiu català. I l'alumnat vulnerable es concentra sobretot en la xarxa pública. Que hi ha concertada que no és elitista? Sí, ho sé. He visitat escoles concertades que no són d'elit. Ara, que encara ara les dades ens demostren que l'alumnat en situació vulnerabilitzada es concentra, i molt, en centres públics? També. I quan una aula acumula totes les complexitats socials alhora, arriba un moment en què ni el millor docent pot sostenir-ho sense el suport suficient, i per això nosaltres també insistim tant en reforçar els centres d'alta complexitat.

Per això pensem que és imprescindible ampliar les aules d'acollida, i crec que és molt bona notícia que aquest pressupost també ho contempla. Per això defensem les beques menjador, reforçar l'orientació educativa i les figures socioeducatives i per això, en definitiva, el que defensem és més recursos per a la pública, perquè la desigualtat educativa no naix dins de l'escola. La desigualtat educativa és la desigualtat social entrant cada dia a les escoles per la porta de l'aula. I si no abordem això, al final estarem demanant miracles quotidians als professionals mentre els neguem les eines necessàries per fer la seua feina.

També ara, en el procés de negociació, nosaltres volem ser molt clares. Nosaltres no contraposem sindicats, nosaltres no contraposem signants o no signants, i nosaltres el que no farem serà contraposar acords. I parlo en plural, perquè espere que hi haja més acords.

Jo crec que el millor que li podem fer a l'educació del nostre país és entendre que calen més acords, que cal seguir avançant, que això no significa que el que s'ha

anat fent abans s'esmene. Senzillament significa que s'ha de seguir ampliant, perquè portem tants anys d'infrafinançament que hem de seguir empenyent. Per tant, jo crec que el millor favor que li podem fer a la comunitat educativa i a l'educació del nostre país és anar totes a una, reconstruir la confiança i posar recursos i escolta. I per això li diem al Govern que aquests pressupostos han de ser una eina viva per quan arriben, sí o sí, a un acord amb els sindicats que s'estan mobilitzant. Perquè aquest país necessita un gran acord educatiu i perquè, a més, l'escola no només és la que ensenya matemàtiques o llengua, sinó que al final les escoles són el primer espai de sociabilitat a on aprenem a conviure amb diferents i també entre iguals. Perquè l'escola bona és aquella que acull i aquella que no selecciona.

I acabe. I acabe insistint: crec que estem en un punt d'inflexió. Crec que tenim dos camins i espere que el Govern de la Generalitat estiga a l'alçada i que agafe el camí de fer un salt real per posar a l'educació els recursos i donar-li el model que necessitem. I me disculpe per avançat perquè no em podré quedar a la segona rèplica.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, i té la paraula la diputada Maria Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Gràcies, presidenta. Consellera, és veritat, ja ho han dit els altres grups, ens presenta els mateixos pressupostos que fa un mes i mig, però en aquest mes i mig han passat moltes coses en aquest país i en educació.

Un malestar que és cert que fa molt de temps que s'acumula als centres educatius del país, però que també s'ha vist incrementat amb aquesta gestió que ha fet el conseller Dalmau, tancant l'acord fora de la Mesa sense tenir en compte la majoria sindical representativa del professorat. I també, la gestió destrallera de la consellera Parlon, introduint la lògica policial als centres amb la prova pilot i espiant els docents a les seves reunions. Això, aquesta gestió d'aquests dos consellers han menyspreat

el professorat, ha menystingut la seva indignació prèvia i el que ha aconseguit és elevar-la a uns nivells estratosfèrics.

Però tot això, tot això que ha passat, els pressupostos continuen exactament igual. I ja ens ha advertit que són uns pressupostos de tot un cicle. Vostè ha parlat d'una dècada. Això probablement és el que més ens preocupa de tot, el que més ens preocupa. Que després de tot el que ha passat, el Govern, i també els grups que li donen suport, continuïn actuant com si el sistema educatiu no estigués enviant un senyal d'alerta claríssim. I anuncien, a més a més, que això ho faran durant uns quants anys. Perquè aquest conflicte educatiu actual no és una exageració sindical, és el resum d'anys de degradació progressiva d'aquest sistema educatiu públic.

I vostès ens diuen que són els pressupostos més alts de la història. Ja ho van dir a la compareixença de l'anterior pressupost. També és veritat que quan es mira la despesa real consolidada, l'increment és

Fitxer 35CEFP8

molt menor del que anuncien. Però sobretot el problema no és només quants diners estan gastant, sinó en què, en quines prioritats i, sobretot, en quin model.

La qüestió per a nosaltres és si el PSC i els seus socis, amb aquest cicle que ha anunciat, si per a vostès l'educació és una prioritat o si no ho és. Si els pressupostos que ens presenten, nosaltres el que veiem és que..., perquè els pressupostos el que demostren és que la pèrdua de la qualitat de l'educació pública i les dificultats que hi ha a les aules no són qüestions prioritàries.

Les prioritats són unes altres. El Govern, en general, aposta per ampliar l'aeroport, pel turisme massiu, per macroprojectes, per una reindustrialització que es vincula a la indústria militar. I Catalunya no té un problema de manca de riquesa; té un problema de distribució de prioritats. El problema és a què es destinen els recursos i quin model econòmic es consolida amb aquests recursos.

Entre aquest model de la dreta reaccionària, que assenyala els més vulnerables mentre protegeix les elits, i aquest bloc de centre gestor, que formen vostès i els socis que el sostenen, i que assumeix aquest marc actual on el progressisme és un

relat, hi ha una necessitat real de construcció d'un país diferent, on l'educació sigui una prioritat, on recuperar el prestigi del model d'escola catalana, la qualitat educativa i el reconeixement social del professorat també són qüestions prioritàries. Nosaltres no veiem voluntat d'aquest Govern i dels seus socis d'assumir aquest repte.

Diu que avui porten una nova proposta, i ens diu que és la definitiva, a la negociació sindical. Vostès veuran amb quina actitud van. Crec que són els primers interessats en no menysprear la força d'aquest col·lectiu emprenyat, però organitzat, i que està plantant batalla. I, per tant, esperem que sí, que sigui una proposta que sigui la definitiva, però perquè reculli realment el malestar dels docents. Tant de bo.

I més enllà de la resolució del conflicte, el que no veiem és la voluntat d'aquest Govern i dels seus socis d'afrontar amb valentia el repte majúscul que tenen davant per fer de l'escola pública una prioritat i de recuperar el seu prestigi i la seva qualitat.

Perquè amb aquests pressupostos continuem tenint barracons cronificats, continuem tenint centres que cauen a pedaços, continuen nens que juguen al pati, a la plaça de l'escola.

Amb aquests pressupostos continuarem tenint aules que cremaran encara molts estius més o que es gelaran durant l'hivern, i que caldrà afrontar amb inversions en infraestructures que siguin amb equitat territorial; no marcant prioritats dels interessos partidistes, com ha anunciat algunes a la seva intervenció.

Però no només això. Jo crec que també tindrem manca de rumb, manca de personal d'inclusiva, sobrecàrrega docent, ràtios excessives, centres assumint funcions socials i lingüístiques sense els recursos necessaris, i això no és qualitat educativa.

Vostès estan gestionant la precarietat del sistema educatiu, però no l'estan revertint. I la situació actual no n'hi ha prou amb la gestió. Per exemple, quan parlen de reduccions de ràtios, no hi ha una aposta estructural per transformar les condicions educatives.

Especialment les dels centres públics, que, amb aquest model actual d'escola segregadora, amb aquesta doble línia, per una banda, la pública, i, per l'altra, la

privada-concertada, l'escola pública és la que assumeix la major part de la complexitat social, més matrícula viva, més necessitats educatives.

L'escola pública avui no només s'ensenya. Compensa desigualtats socials, sosté comunitats, garanteix alimentació, intenta fer inclusiva, sense recursos suficients, i continua sent l'espai principal on molts infants aprenen i viuen el català. Però, malgrat això, aquests pressupostos no situen l'escola pública com la gran prioritat nacional que hauria de ser.

Ens diuen que no hi ha marge suficient per abordar transformacions estructurals de la pública, però no hi ha cap problema en consolidar la doble xarxa segregadora. Nosaltres creiem que això és un error polític. No perquè neguem l'existència d'aquest sistema. És el que hi ha, però pensem que cal abordar-lo. Però sí que pensem que la xarxa concertada continua funcionant, massa sovint, com un mecanisme de segregació social, com un mecanisme de segregació econòmica, amb quotes encobertes i amb menys escolarització d'alumnat vulnerable que en molts territoris.

I, sobretot, i això és molt important que ho remarquem, és incomprendible que es tanquin línies públiques mentre es mantenen concerts allà on la pública podria absorbir perfectament l'escolarització. I aquest curs ho tornarem a veure. Línies que estan tancant amb l'escola pública, d'I3, de primer d'ESO, mentre es mantenen concerts.

La pública, la xarxa pública hauria de ser la referència principal del sistema educatiu, no una xarxa subsidiària que va resistint mentre es consoliden estructures paral·leles. I això també té a veure amb la cohesió social de que tant parlar al Govern.

Perquè tampoc no hi ha cohesió quan la gratuïtat educativa és més teòrica que real. Jo crec que això també és important que ho remarquem. Les famílies continuen assumint costos de material, de sortides, de material, d'activitat, de menjadors.

Moltes vegades les famílies no poden assumir aquestes despeses, i hem d'avançar amb aquests pressupostos cap a una gratuïtat real de l'escola pública, avançar cap a la gratuïtat del menjador, del material, de les sortides, perquè també formen part del procés educatiu.

Volia parlar de zero-tres, però m'ho reservo per al final, perquè sí que volia fer èmfasi amb el tema de la llengua. Hi ha una realitat que cada vegada és més evident, i és que la immersió lingüística, tal com s'havia funcionat històricament, avui no s'està garantint de manera efectiva en molts centres.

Per nosaltres és necessari blindar políticament la immersió i assumir, des del departament, qualsevol desobediència a la sentència del vint-i-cinc per cent a qualsevol de les sentències que tenim, evitant traslladar aquesta responsabilitat a direccions i docents.

Però també som conscients que defensar el català no és només parlar de percentatges o de sentències. És garantir les condicions materials perquè el català sigui realment la llengua vehicular a l'escola; recuperar les tres hores lectives de català a l'ESO i al Batxillerat per garantir aquesta competència lingüística real; reduir ràtios a totes les etapes educatives, perquè l'aprenentatge i l'ús del català requereixen temps, acompanyament i atenció personalitzada; reforçar el suport i assessorament al professorat; reformar també l'actual sistema d'acreditació.,

Perquè, al final, defensar el català a l'escola no és només fer discursos, sinó posar-hi recursos perquè sigui real, i és entendre que, per molts infants, l'escola és l'únic espai on poden viure plenament en català.

Nosaltres no compartim la idea de que aquests pressupostos representin el salt estructural que necessita el sistema educatiu català, tal i com ha explicat a la seva intervenció. Creiem que continuen administrant una situació de deteriorament progressiu sense afrontar-ne les causes profundes, i creiem que el país, el que necessita és justament el contrari.

Primer, resoldre el conflicte actual. Millores salarials, però també les inversions educatives que reclamen els claustres, direccions i sindicats. Estendre la mà al diàleg, però estendre-la de debò, per acostar postures i sense apriorismes. I realment no n'hi ha prou amb resoldre el conflicte.

El país necessita un gran consens sobre com fem de l'educació pública i del model d'escola catalana una eina que lideri des d'una veritable inclusió, que ens cohesioni com a societat i que lideri, des d'aquí, els reptes enormes que tenim: l'extrema dreta,

els canvis tecnològics, l'emergència climàtica. L'escola pública ha de tenir aquest paper.

El país necessita entendre que l'educació no és una despesa accessòria, i que cal una aposta clara i decidida per arribar al sis per cent a què ens obliga la LEC. I, sobretot, cal que el Govern entengui que l'escola és també una infraestructura democràtica, la més important que té aquest país, i que no la podem malbaratar.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

I ara seria el torn del Grup Mixt, però com no assisteix cap representant a la comissió, passaríem, doncs, al torn de la consellera per donar... Ai, perdó. Doncs és el torn del Grup dels Socialistes, i té la paraula la diputada Gisela Navarro.

Gisela Navarro Fuster

Gràcies, vicepresidenta. Em passa molt sovint això. Bé, bon dia a tothom, consellera, secretària general. També saludar a tots els membres de l'equip del Departament d'Educació i Formació Professional que avui ens acompanyen.

Gràcies, evidentment, consellera, per la seva compareixença i l'explicació detallada de la proposta del pressupost del departament per aquest 2026. I, evident, també saludar a tota la gent que ens pugui estar seguint en el Canal Parlament.

Aquests pressupostos expressen una idea molt clara, s'ha dit. Catalunya torna a avançar en estabilitat, amb ambició i amb una mirada clara cap al futur, i aquest pressupost es consolida, amb aquest pressupost consolidem una etapa d'acords progressistes.

Parlem de prop de 50.000 milions, 49.162 milions d'euros, per reforçar els serveis públics; impulsar l'habitatge; accelerar la inversió; enfortir l'autogovern; defensar el català; vertebrar el territori i generar prosperitat compartida. Aquest és el sentit profund dels comptes, donar resposta al present i alhora preparar el futur, com vostè mateix ens recordava.

Però ja saben que els canvis profunds a la política, i també a l'educació, no funcionen com un vídeo de quinze segons. Són més aviat una cocció lenta; remenar; barrejar

els ingredients; un foc calent; molt amor i un pèl de paciència, per tenir i gaudir d'una Catalunya amb millors serveis públics; amb més habitatge; amb més seguretat; amb més recerca; amb més indústria; amb més cultura; amb més equilibri territorial, i, evidentment, amb més i millor educació.

I abans de comentar algunes de les partides proposades per les polítiques educatives, voldríem deixar clar un aspecte. Sentim un profund orgull d'haver pactat aquests pressupostos, i sí, ho diem també amb molt d'orgull. Nosaltres creiem en els acords, perquè pactar pressupostos és construir país.

La política és l'eina col·lectiva més poderosa que tenim per transformar la vida de les persones. La política és convertir els desitjos en drets i les oportunitats en realitats. I és, precisament, amb l'acord del pressupost que estem construint aquestes realitats.

Per tant, per molt que escoltem crítiques i retrets, el Grup Socialista Units per Avançar agraïm profundament als grups d'Esquerra Republicana de Catalunya i els Comuns la voluntat d'arribar a acords que ens permetin avançar i construir aquestes polítiques, que, com acabo de dir, les convertiran en realitats.

Agraïm també que hagin prioritzat Catalunya, com elles mateixes s'han referit, abans d'altres escenaris. Perquè intentar fer veure que pactar és perdre el temps, és tenir poca memòria i, sobretot, poca alçada de mires.

La responsabilitat política que tenim tots i totes, tant des del Govern com des de l'oposició, sempre és crear possibilitats, ampliar oportunitats i mai destruir les esperances. Per tant, disculpin, però abandonin aquestes postures i reconeixin que aquest Govern, amb totes les seves dificultats, treballa per arribar a acords, dialoga amb tothom i aposta econòmicament per revertir situacions i mancances històriques.

I escoltin, mentre alguns insisteixen en dir-nos que no som prou catalans, i altres que ens voldrien molt menys catalans del que ja som, nosaltres continuarem fent el mateix: treballar per Catalunya amb orgull, amb serenor i sense haver de passar cap examen identitari davant de ningú.

Som un partit orgullosament català, compromès amb la llengua, la cultura i les institucions del nostre país, i defensem també una Espanya plural, diversa i democràtica, sense contradiccions i sense cap complex.

I ara entrem en algunes dades. Molt poques. No s'espantin, perquè no volem ser reiteratius. S'han dit moltes coses, i, a més, som els darrers en intervenir, llavor, això fa que s'hagi dit pràcticament ja de tot. I, a més, perquè la gent pot consultar les partides al web i també pot seguir tot el procés parlamentari, que no és curt. Són algunes setmanes.

Educació i formació professional assoleix, ja s'ha dit, 8.356 milions d'euros, amb més recursos per a l'equitat, pel suport educatiu, per la millora de les condicions del sistema. I ara entrarem a analitzar una mica més detalladament.

Ho fem, com ho ha dit la consellera, de manera literal, una ràpida comparativa per entendre del que estem parlant, per saber si és molt o poc, perquè, de vegades, una xifra aïllada és molt difícil d'entendre, no?

Enguany es presenta un pressupost que és 1.642 milions més que el darrer, del 23. Això suposa prop d'un vint-i-cinc per cent més, ja s'ha explicat, i un augment del noranta per cent respecte del pressupost mateix del 2015.

Ho recordo especialment per als qui han dit que aquest és un pressupost poc ambiciós o que són engrunes, i que, casualment, són els mateixos que van deixar sota mínims, en alguns casos a zero euros, algunes partides que avui nomenem o no les diem amb milions d'euros.

També em vull referir al Grup del Partit Popular, que avui ens donava lliçons de com millorar l'educació, i que, quan ells han governat a Espanya, van fer la famosa llei Wert, que era una llei que va rebutjar tothom. Van aconseguir això, que tothom s'enfadés. Per què? Perquè segregava els alumnes per nivell, perquè eliminava la immersió lingüística, encara tenim en la retina aquella frase famosa del ministre de «*españolizar a los catalanes*», perquè retallava consells escolars, per tant, governança, i perquè recuperava la religió.

I també recordar-los que quan també governen comunitats autònomes, com la de Madrid, que treuen molt de pit, doncs, és la comunitat autònoma de tot l'Estat

espanyol que més segrega a l'alumnat. Per tant, bé, doncs, tothom que no doni lliçons de com s'ha de governar el Departament d'Educació i Formació Professional.

Bé, em torno a referir als recursos, i torno a repetir que avui tenim més recursos que mai. Ho ha dit moltes vegades la consellera. I vol dir que això resoldrà, amb aquests pressupostos, els dèficits acumulats de la història? Evidentment no. Ja ens agradaria a nosaltres. Cap exercici pressupostari pot en un sol exercici resoldre dècades, no?, de mancances. De fet, la diputada Aragonès feia una llista, que fem nostra, de moltes coses que queden per fer, òbviament.

I referint-me a Esquerra Republicana, recordar que el Govern Aragonès va començar a revertir, precisament, aquesta tendència d'abandonament de l'educació, i que el Govern socialista, el Govern del president Salvador Illa, ha construït aquest punt d'inflexió per recuperar i reforçar les plantilles; per ampliar els recursos per a l'escola inclusiva; accelerar les inversions; modernitzar les infraestructures; reforçar les polítiques de la lectura, que s'ha dit molt, i que felicitem aquesta iniciativa, i un llarg etcètera que, bé, acabem d'escoltar de la veu de

Fitxer 35CEFP9

la mateixa consellera Niubó. Volem aturar-nos, això sí, molt ràpidament en el capítol 6, que és el capítol d'inversions, que creix un vuitanta per cent respecte al pressupost anterior, i sens dubte es tracta d'una aposta claríssima per començar a saldar de manera decidida aquest deute històric de l'educació catalana a què ens referíem. A més, com ja s'ha explicat –ho ha explicat la consellera–, les inversions són precisament un dels punts d'acord més rellevants també amb el Grup de Comuns i el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Ja ho ens han explicat les diputades Aragonès i Albiach al detall, i tampoc ho faré, perquè seria reiterar molt.

I, bé, acabem de parlar de les inversions en infraestructures, però no volem dir que la resta d'objectius o d'eixos estratègics siguin menys importants. De fet, hi ha una llista, que mai hauria de ser vertical, sinó que hauria de ser obligatòriament horitzontal, perquè totes són prioritats, i em refereixo a la millora educativa, a la inclusió, a l'escola inclusiva, a la formació professional, al zero-tres, a la desburocratització –aquesta paraula que és molt difícil de dir, però molt necessària

de fer— i a la pròpia modernització del sistema en general, que recordo que aquí hi han partides que, no és que s'incrementin, hi han partides per modernitzar el nostre sistema que no existien i que són coses noves. Més recursos en totes elles, més recursos que mai. I jo em pregunto quina d'aquestes prioritats, en concret, que s'augmenta veuen vostès malament. Perquè, evidentment, no sé si existiria una xifra que els hi fes votar aquest pressupost a favor. Entenc que, segurament, no.

Però, consellera, està clar que avui vostè ha proposat millores i inversions en totes i cadascuna d'aquestes línies que ara repassàvem. Li recordo que justament els qui ara li demanaven més recursos, encara més i més, doncs ni de lluny van invertir això quan tenien la capacitat de governar. I potser a alguns grups els hi agafa la inspiració quan estan en l'oposició, i això també és un molt bon exercici. Tot i això, sabem que tots els grups, i ho diem de veritat, o pràcticament tots els grups, sens dubte volen que l'educació a Catalunya millori i que la inversió tingui resultats avaluable ràpidament. Per tant, els demanem, de veritat, el màxim suport, perquè el que decidim aquests dies, donant suport o no a aquests pressupostos, tindrà, òbviament, repercussions en els propers cursos. Tots, absolutament tots els que estem aquí hem contribuït d'alguna manera a generar un model que, tot i tenir reptes importants —ho reconeixem—, continua sent un clar ascensor social.

I acabo recordant que vostès, tots, també han estat aquestes setmanes molt atents a les demandes del sector docent; nosaltres també, el nostre grup també, i vostè, consellera, també. I, sincerament, li agraïm, així com l'esforç de diàleg, la mà estesa i la valentia de posar a disposició del sistema els recursos que recull aquest acord de país, que recordo que encara avui està obert al diàleg. Però hi ha una demanda històrica a la qual també hem d'atendre, una demanda que hem d'escoltar, perquè no només hem d'escoltar quan ens beneficia, aquesta escolta, i em refereixo a la demanda històrica de la comunitat educativa i de la societat en general que ens entenguem, aquest reclam de consens, d'estabilitat i d'horitzó compartit. Ens ho reclamen des de fa molts i molts anys, un acord polític, estabilitat institucional i serenor per fer que el sistema educatiu funcioni. I aquesta millora, no?, aquest funcionament només es pot fer invertint, i és precisament el que vostè avui ha vingut a compartir.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Li deixava uns segons més per compensar el lapsus d'abans. I ara sí que és el torn de la consellera per donar resposta als diferents grups parlamentaris. I per fer-ho té un temps de trenta minuts. Endavant.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Molt bé, moltes gràcies, vicepresidenta. Diputades i diputats... Mirarem, doncs, amb el temps que tenim previst doncs poder donar resposta als comentaris, que he anat prenent nota de les seves intervencions.

La portaveu de Junts, bé, ens feia una mica de crítica, no? Parlava d'engrunes. Jo m'he apuntat la paraula «engrunes». Clar, jo em pregunto com podem parlar d'engrunes quan, per exemple, si ens centrem en el que ens ocupa avui, que és el pressupost del Departament d'Educació i Formació Professional, que està, a dia d'avui, amb un import de més de 8.300 milions d'euros, com podem parlar d'engrunes si estem en un noranta per cent més respecte, per exemple, al moment que vostès governaven. És a dir, estem gairebé més del doble. Perquè recordo que en un pressupost era d'aproximadament uns 4.000 milions. Aviam, jo crec que també hem de ser, en fi, humils, conscients de que cadascú té les dificultats que té –en cada moment n'hi han unes de diferents. Però no parlem d'engrunes quan tenim un pressupost tan important i que pot donar resposta a les realitats i als reptes que té el sistema educatiu.

Per descomptat, no ho resoldrem tot –s'ha dit. Els pressupostos no resolen tots els problemes que tenim de manera automàtica, però, home, com a mínim hem de constatar, i jo crec que posar en valor, l'esforç de prioritzar i centrar en l'àmbit pressupostari el que volem que sigui una prioritat política com és l'educació. I també, clar, ens preguntem doncs quan vostès van governar. Perquè ha parlat vostè doncs de concert. Tots els anys de govern, que no van ser pocs i, a més a més, en alguns casos, amb, fins i tot, majories absolutes, com és que aquest concert que demana doncs, en fi, no va arribar? Com és que no van seure a les meses, a les taules on es treballava doncs, per exemple, el finançament autonòmic? Com és que d'aquells

anys doncs en sortim sense fruits, sense cap tipus, diguem-ne, de guany per a Catalunya?

I, a més a més, clar, deien que hem de ser o hem de tornar a ser pioners en tot. En educació, pioners en què? En el zero-tres, que el vam deixar a zero amb els anys de govern de Junts? Pioners en FP, que quedava relegada a una opció de segona? Pioners a iniquitat, quan teníem una segregació pels aires? Jo crec que aquí doncs, com deia, és important situar-ho tot en la realitat i en els seus justos termes.

Parlàvem de l'acord històric. Això, de fet, ha anat sortint en diferents intervencions, on són aquests recursos. Aquí, és veritat que el conseller Dalmau, bé, en el moment que jo estava en una situació de baixa mèdica, va fer l'exposició en aquesta compareixença dels pressupostos. Però aquí tenim doncs aquests fons addicionals, que hi havia previsió de fons addicionals, perquè ja en aquell moment s'estava treballant amb els diferents sindicats i hi havia converses. No hi havia..., bé, la mesa sí que funcionava –segurament eren meses més ordinàries–, però, en tot cas, hi havia aquesta previsió i, per tant... El pressupost, a més a més, tinguem-ne consciència –i això ho ha dit la mateixa Conselleria d'Economia–, és una eina viva, és una eina flexible que es pot moure. I, per tant, compromís absolut de compliment d'aquest acord. Que, de fet, aquest mes, aquesta nòmina del mes de maig, el conjunt de docents doncs ja han notat en aquest compromís.

Parlava doncs de la diferència, no?, que no féssim només pública, que també hi havia doncs l'escola concertada. Nosaltres concebem el Servei d'Educació de Catalunya, pública concertada. A més a més, una escola concertada que veiem doncs que ha de ser corresponsable, que ha de tenir aquesta vocació de servei públic, que ho hem de posar en valor. I, en aquest sentit, com que hi creiem, no?, i creiem en el que diu la LEC i pensem que és un marc d'estabilitat àmpliament compartit encara en aquesta cambra, vam fer una aposta. Doncs igual que parlem d'aquest acord amb Comissions Obreres i amb UGT, vam arribar també a un acord amb les organitzacions que són titulars de les escoles concertades per incrementar plantilles, després de tenir plantilles no actualitzades de l'any 96 –no del 2006, de l'any 96–, i, per tant, hi ha hagut aquest compromís per millorar les plantilles també

de l'escola concertada; per portar aules d'acollida en centres concertats, que també havien quedat sempre al marge doncs d'aquests recursos addicionals d'inclusió.

Recursos per a la inclusió. També en l'àmbit del funcionament, perquè constatem que hi han uns costos, uns increments que s'han notat i, per tant, també d'alguna manera, l'Administració hi ha de poder doncs contribuir per garantir aquesta estabilitat del Servei d'Educació de Catalunya. I també les motxilles, les motxilles de l'alumnat, que fa molts anys, ja quan vam signar el pacte contra la segregació escolar, el propi síndic –en aquell moment síndic– doncs ja apuntava que precisament si volíem garantir doncs el funcionament i que aquest alumnat vulnerable, que també estan en els centres concertats, doncs pugui tenir les mateixes oportunitats, requeria un increment de motxilles.

Parlàvem de..., ens concretaven, no?, ens demanaven la concreció sobre el tema dels RAMs. És a dir, si abans hi havia una inversió de 34 milions d'euros en RAMs, ara estem parlant de 134 –li'n sumem 100–, per tant, són addicionals. I, per tant, els recursos doncs de climatització, el pla Clima, que hem acordat amb el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, estan garantits en el pressupost.

S'ha mencionat també l'agència d'avaluació. Aquí, doncs després també d'anys en què un Govern de Convergència ens deixés en suspens una agència que s'acabava de crear, perquè, si no recordo malament, es va crear el 2010, es va deixar en suspens en aquell moment, s'ha reactivat, s'està desplegant. I en aquests moments doncs també conscients i valorant la importància –la necessitat, gairebé, diria– de l'Agència d'Avaluació i Prospectiva en el sistema educatiu de Catalunya. Doncs s'hi destinen més de 3 milions d'euros al seu funcionament, que va més enllà doncs, en fi, de tota aquesta tasca d'anàlisi i, sobretot, d'anàlisi informativa, també, per al conjunt de l'Administració, per poder prendre les polítiques educatives i les decisions educatives que corresponguin.

S'ha fet referència a la desburocratització. Aquí doncs hi ha tota la feina, diguem-ne, que s'ha fet fins a dia d'avui i la que s'ha de fer. Hi ha un grup de treball, bàsicament integrada per direccions, però que també s'hi han incorporat representants docents precisament pel que vostè deia, és a dir, que no sigui només doncs un enfocament de simplificació adreçada als equips directius, que són molt important i hi han de ser,

per descomptat, sinó que també puguem treballar amb eines més útils per al professorat, amb eines de comunicació amb les famílies doncs que també siguin més directes. I, per tant, una mica en aquesta línia.

Pel que fa als ensenyaments artístics –s'han mencionat–, és veritat que aquí és una aposta de consolidació d'aquests ensenyaments. És a dir, aquí no s'ha fet un pas endavant. A diferència de moltes altres partides, que hi ha un creixement important, aquí doncs es manté, diguem-ne, el compromís pressupostari del pressupost anterior. Però, en tot cas, també som conscients que són dels àmbits que, a futur, doncs hem de continuar enfortint.

Per continuar, no?, amb la portaveu del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, començar agraint doncs, no només la Generalitat, el compromís, el compromís i la responsabilitat amb el país. Vostè deia, no?, que la visió que tenen de la política és una visió doncs d'una oposició constructiva, que no bloqueja, que el que fa és aportar, no?, aportar i construir..., no?, remar una mica en la direcció per donar resposta als reptes que tenim de futur i, per tant, prioritzar els interessos de país. Jo crec que ha dit una cosa, que subratlla totalment, que són uns pressupostos necessaris –totalment d'acord. Difícilment, sense aquests pressupostos podrem realment doncs donar resposta a aquesta necessitat d'enfortiment dels serveis públics, especialment d'educació, i, per tant, aquest ha de ser l'objectiu: reforçar els serveis públics després de molts anys en què, bé, hi ha un punt d'erosió, segurament per una falta de planificació, també, de la societat que teníem a dia d'avui. Per tant, transformem aquests recursos per enfortir la qualitat i l'equitat educativa. I penso que són doncs objectius de país.

S'ha parlat dels 400 milions d'euros anuals d'inversió, que, en aquest context pressupostari, amb previsió doncs plurianual, tindrem l'any 2030. És una aposta molt important. Segurament, en els moments de més capacitat inversora, que era un moment en què s'havien de construir moltes noves escoles, no estàvem ni de lluny en aquests termes. I, per tant, després d'aquests anys d'envelliment de moltes infraestructures i centres educatius, doncs convé tornar a posar al dia i actualitzar doncs aquests equipaments, amb tots els components doncs, no només d'anar substituint progressivament aquests mòduls prefabricats, sinó també de fer

construccions adequades, per exemple, a nivell doncs de confort climàtic, no?, que també n'hem parlat.

Vostè ha mencionat el val escolar. És veritat que no m'hi he referit, però, evidentment, doncs aquí hi ha aquesta voluntat de mantenir un val que el que vol és garantir que cap infant o jove doncs tingui dificultat d'accedir a material escolar per aquests motius econòmics. Aquí l'única novetat respecte el val escolar que servirà per al proper curs és que s'ha buscat un sistema de distribució digital, és a dir, no arribarà una carta a les famílies; serà un correu electrònic per fer un programa doncs més àgil, més eficient i més sostenible des d'un punt de vista ambiental, però que, en qualsevol cas, es podrà descarregar. Fins i tot si algú –com, de fet, passava– no rebia la carta..., doncs ara, si algú no rebés l'*email* per qualsevol motiu, pot entrar directament a la pàgina web i amb el número, diguem-ne, d'identificador de l'alumne doncs pot igualment poder obtenir aquests vals.

Però, en tot cas, ha mencionat també elements molt importants d'aquest acord, com és doncs aquesta aposta per reforçar aquests centres d'educació especial. Aquí també doncs compartim la mirada del sistema educatiu inclusiu. Compartirem que aquests centres d'educació especial fan una tasca imprescindible, no?, d'atenció, d'educació d'alumnat amb necessitats educatives especials i necessitats severes; que, a més a més, doncs fan una tasca de provisió de serveis amb escola ordinària, d'assessorament, molt rellevant. Per tant, aquí, reforcem doncs amb professionals i també amb més places d'educació especial.

Ha mencionat també, i realment és un dels projectes, bé, que fa més il·lusió..., perquè jo penso que aquest pla de biblioteques escolars és un pla realment potent, que era necessari, aquests 18,8 milions d'euros per millorar, per actualitzar fons, per adequar aquests espais, per reforçar el personal i també per enfortir aquesta competència lectora que compartirem que és la base, i aquesta aposta per fomentar l'hàbit lector, que és la base de la millora educativa.

I, efectivament, com deia, és un pressupost que, com tots els pressupostos, doncs aporta moltíssim. I, en l'àmbit educatiu, realmentensem que és un pressupost potent, i per això li donàvem aquesta mirada de dècada, no?, de que està posant les bases del que ha de ser l'enfortiment del sistema educatiu de la propera dècada,

però que, efectivament, no resol tots els problemes. Ja ens agradaria, perquè, escolti, no hauríem de fer massa res més, però no és la realitat.

Ha parlat vostè també de la gratuïtat, de la reivindicació, en tot cas, de la voluntat del Grup d'Esquerra Republicana d'avançar amb la gratuïtat, no només de l'I1, sinó del conjunt de l'etapa educativa zero-tres. Aquí, com sap, doncs el seu grup amb el Govern i també amb el Grup dels Comuns doncs vam acordar la creació d'una comissió tècnica, que, de fet, està enllestit..., si no ha enllestit ja, està a punt d'enllestit els seus treballs. Que es tractava de veure de quina manera, amb una proposta doncs consensuada, de professionals de diferents vessants i de diferents àmbits, en l'àmbit de l'etapa educativa doncs de la primera infància, podien treballar amb propostes concretes per avançar en la universalització i la gratuïtat del conjunt de l'etapa educativa.

Parlava vostè també que volien una inclusiva real, no?, un sistema educatiu

Fitxer 35CEFP10

inclusiu, real i ambiciós. Jo crec que la proposta que els plantejem i, a més a més, hem pogut acordar, és una aposta molt potent. Vostè preguntava una mica a nivell de dotacions. Tenim que hi ha hagut un 44,87 per cent de recursos inclusiva de més respecte al 2023. Estem parlant de 700... 716 més milions d'euros respecte el 2023, un increment del 44,87 per cent, que això es tradueix en aquests dos cursos en més de dos mil noves dotacions.

A més, recordaran que això en la compareixença que feia d'inici de curs, hem fet aquest compromís de doblar la SIEI, les unitats de suport intensiu a l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu. També hem doblat les SIEI Plus. Aquest increment del divuit per cent del monitoratge de suport que acompanya molt alumnat que té unes necessitats educatives específiques. Per tant, això és, diria, la prioritat o allò que garanteix no només la igualtat d'oportunitats i la cohesió, sinó també la garantia d'aquesta millora educativa.

Feia també referència, i això jo crec que la majoria de grups ho han fet, a la importància o a la necessitat de tancar aquest acord amb els sindicats a la mesa.

Doncs aquí no només fem donem compliment als acords que s'han assolit i que són molt importants i que insisteixo que formen part de la solució del moment que vivim, sinó que, a més a més, hem mostrat voluntat, predisposició. Portem, no sé, uns quants dies, amb la cançó que portem sis meses, a part de tota la feina que es fa fora de la mesa, de converses, de diàleg, de propostes, també amb Economia, amb altres departaments i Funció pública. I és important, doncs, una mica poder fer aquesta proposta, que pugui generar un consens important i que, per tant, no només reforci l'acord i, per tant, sumi a l'acord de país del mes de març, sinó que, a més, pugui ampliar-lo i el pugui encara reforçar i que permeti també sumar altres organitzacions sindicals que en aquell moment no van entrar en la seva signatura.

El Partit Popular comentava que aquest Govern el que havia fet era fer cessions a l'independentisme. Jo em pregunto què feia més cessions. Jo recordo aquí un govern, el Govern d'Artur Mas, que no sé si seria el Partit Popular o no aquell govern, però en tot cas que conjuntament van ajudar aquest govern a fer les retallades més importants en matèria educativa. Això forma part de la història anava dir recent, però de la història d'aquest país.

Deia també que hem negociat de tot menys necessitats reals i que, a més a més, no ha canviat res. Doncs on estava el pla de biblioteques escolars? On estava el pla clima? On estava el pla de reforçament de les aules d'acollida? Jo penso que això és important poder-ho explicar. Parlava també de la dificultat dels barracons. I jo em pregunto no sé, com deia abans, si amb aquest pressupost podem donar resposta al conjunt de reptes educatius i al conjunt de dèficits acumulats. Probablement no. Segur que no, no? Només cal fer un repàs de totes les propostes de resolució que ha fet aquesta cambra en els últims anys de reformes, d'ampliacions, de millores de centres. Però jo em pregunto: Donarem millor resposta votant que no a uns pressupostos que representen un increment del vint-i-cinc per cent dels recursos en Educació? Doncs segur que no. És a dir, ni millorarem més les infraestructures ni millorarem més les, per exemple, el reconeixement docent, ni millorarem més les ràtios, ni els professionals, ni res de tot això. No són diners per a infraestructures ideològiques. Són diners per a infraestructures educatives. I avui jo crec que n'hem parlat sobradament.

I si em pregunta o ens remuntem a d'on ve el conflicte educatiu que podem tenir en aquests moments i que certament s'ha de reconèixer perquè les mobilitzacions no són poques i han estat intenses, doncs venen de moltes coses. No hi ha una única causa, sinó que també seria més senzill atacar-la. Però venim d'anys en què les ràtios havien estat, segurament, per sobre del que caldria. Veníem d'anys en què el finançament i el sosteniment dels zero-tres s'havia deixat a les mans dels ajuntaments i de les famílies. Venim d'anys en què s'havia perpetuat la formació professional com una opció de segona, d'infraestructures realment envellides, que no hi havia la dotació necessària per fer la inversió que requeria.

Quan es governa a nivell estatal, qui retalla beques i ajuts que al final són la garantia de la igualtat d'oportunitats educatives? Qui perjudica l'escola pública per privilegiar l'escola privada? Doncs jo crec que això sí que són qüestions que generen conflicte. I al final el no al pressupost és un no a la qualitat, és un no a la inclusió, és un no a la inversió educativa, és un no a la formació professional i és un no a la modernització del sistema educatiu.

El portaveu de VOX, doncs, comentava aquesta dificultat que sembla que té aquest Govern per presentar uns pressupostos en temps i forma. Aquí, certament, és a dir, aquest Govern no té una majoria absoluta. Aquest Govern també ens obliga a arribar a acords amb altres grups parlamentaris. I la democràcia és així i, per tant, no?, des del reconeixement d'aquesta realitat parlamentària, d'aquesta aritmètica parlamentària, doncs, finalment, tot i la voluntat del Govern era poder-ho fer en temps i forma, doncs, no ha pogut ser. Però en tot cas, la bona notícia és que portem uns pressupostos ambiciosos i que donen resposta a la necessitat d'enfortir els serveis públics al nostre país.

I una mica la reflexió que feia abans la portaveu del Partit Popular, vostè, doncs – anava a dir que es queixa, no es queixa, no– reivindica o descriu uns mals resultats. Parla vostè d'una taxa d'abandonament encara més elevada. Puc compartir que encara tant de bo, doncs, estigués per sota del que tenim en aquests moments, però jo em pregunto com ho volen resoldre. Ho volen resoldre votant en contra d'un pressupost que fa una aposta importantíssima per l'orientació educativa, pels més professionals de suport, per acompanyar millor als alumnes, per tenir menys

estudiants per aula? És a dir, és en contra de tot això? És a dir, precisament per millorar resultats, per reduir l'abandonament, el que farem és votar en contra d'un pressupost expansiu i que posa les bases d'una millora del sistema? Jo no entenc això com es pot explicar a la ciutadania.

A partir d'aquí, em demanava dades concretes de programes que destinàvem a reforçar o, en tot cas, a reorientar. Aquí podríem parlar de programes de reforçament de matemàtiques i de llengua que, sumant aquests programes amb també la incorporació de nous docents precisament per desplegar aquests programes, per reforçar les matemàtiques, estaríem parlant d'entorn d'uns 50 milions d'euros. I ha parlat vostè també de l'execució pressupostària. Aquí dir-li que estem, com vostè sap, tot i que és un exercici pressupostari que va per anys, el departament es mou molt per cursos i, al final, a final de l'any, i tenint en compte, per tant l'inici del nou curs, el proper trimestre acabarem..., vam acabar de fer l'any passat amb gairebé el noranta-sis per cent d'execució del pressupost.

Amb la portaveu de Comuns, que ja ha dit que s'havia d'absentar i que no em podria escoltar, però en tot cas per si ho pot recollir, ella descrivia que estem en un moment delicat, que hi ha aquest malestar de la comunitat educativa, dels resultats educatius, doncs, em sembla que precisament per afrontar i tirar endavant en aquest punt d'inflexió, requerim uns pressupostos que són imprescindibles per consolidar aquesta millora de l'educació. I és també una oportunitat per reforçar qualitat educativa, per reforçar aquest reconeixement dels i les professionals, després d'anys en què segurament no s'han vist prou recolzats, prou acompanyats. I, per tant, era el moment de fer aquest pas endavant.

És important també continuar escoltant i acordant. Jo penso que no es pot dir que no siguem un govern que no escolta. Venim escoltant. I precisament fruit de l'escolta, tenim molt clar el diagnòstic. I també tenim clar que aquest diagnòstic no ve d'avui, ni ve d'abans-d'ahir ni ve de l'any passat. Ve de dècades, diria, d'una situació no del tot atesa en l'àmbit educatiu, però en tot cas no podem avançar amb conflictes educatius oberts. Aquí és important tenir en compte que aquest malestar, deia la diputada, no és només pressupostari. En som perfectament conscients perquè

aquest pressupost sí que ens sembla que pot donar resposta a moltes de les reivindicacions històriques de la comunitat educativa.

Amb Comuns posar en valor aquest increment, aquest acord, que s'ha pres amb aquest grup parlamentari d'incrementar i reforçar els equips d'assessorament psicopedagògic, els EAPs, aquests educadors per als centres de màxima complexitat que, com saben, en el moment d'abandonar aquells programes temporals que acabaven sostenint molts educadors i integradors socials, els hem de poder estabilitzar. Aquest és el compromís i de també millorar, doncs, les places de cicles formatius per combatre aquest abandonament escolar prematur, que va baixant i ha baixat en aquests en els últims anys. Va baixant, però que encara està per sobre del que voldríem i també el seu compromís en la millora i en l'ampliació d'ajuts de menjador per millorar encara més la cobertura d'aquesta garantia alimentària.

Donem molta importància també a aquest pla de xoc per a la millora de la comprensió lectora, la base important per garantir el conjunt dels altres ensenyaments. I, finalment, compartir la reflexió que feia en relació al paper compensador de l'escola, un paper que cada cop ha de ser més potent, més important, perquè la realitat i les tendències socials i demogràfiques que tenim així ho requereix. Però en tot cas, dir que, en aquest sentit, aquesta millora, aquesta aposta no només per dotar de més aules d'acollida, també a les aules d'acollida intensives, aquests suports lingüístics de continuïtat, és a dir, no pot ser que quan un nen o una nena acaba el seu recurs d'aula d'acollida el col·loquem a l'aula ordinària sense cap tipus d'acompanyament. Per tant, aquí és important que en aquest acord hi ha una mirada molt més àmplia del que fins ara era pròpiament un aula d'acollida. I, per tant, jo el que espero és que acabi sent una eina útil a aquest pressupost i una eina viva per seguir avançant en aquesta millora.

Pel que fa –i encara tinc temps– a la diputada de la portaveu del grup de la CUP, deia que en aquest temps, en aquests dos o tres mesos de respecte a la presentació inicial del pressupost que va fer el conseller Dalmau i ara han passat coses, hi ha malestar. Aquí fer una defensa i la faig amb la boca molt, molt oberta de la feina que va fer el conseller Dalmau en les meves setmanes, dos mesos, de fet, de baixa. És

a dir, el conseller Dalmau no només vam compartir i compartim plenament aquest compromís. Va liderar les negociacions amb els sindicats en aquell moment. Jo crec que és fruit d'aquest esforç compartit que tenim un acord molt important sobre la taula que ha de formar part de la solució d'aquest moment que vivim i que venim, efectivament, de molts anys de degradació. Jo no vull situar-me en el «i què van fer vostès?», perquè jo crec que l'última, la compareixença de la setmana passada diria que va ser ja vam posar una mica els termes pressupostaris.

Ara estava veient aquest gràfic. Només cal situar-ho, 4.000 milions d'euros entre el 2000..., 2014, 2017. Després estem per sobre dels 8.300. Jo crec que això és una realitat i que no hi ha prioritats més importants que aquesta i que, a més a més, són uns pressupostos que representen l'educació i representen més del vint per cent de l'esforç total inversor. Completament, doncs, d'acord en la importància d'avançar en aquest reconeixement professional, dels professionals de l'educació, no només docents. L'acord, per exemple, del mes de març, doncs, preveu aquesta millora salarial a través del complement específic dels docents, amb una xifra important que, a més a més, s'hi ha de sumar l'esforç inversor i increment de l'Estat, que això també s'ha de tenir en compte paral·lelament, però també del personal d'atenció educativa, personal laboral que també forma part del sistema educatiu i que això es va negociar al Comitè Intercentres.

I certament, amb aquests pressupostos, com deia abans, doncs continuarem tenint mòduls prefabricats. Continuarem segurament, doncs, amb problemes del sistema educatiu, però imagini's sense aquests pressupostos. Imagini's sense aquests pressupostos, amb aquesta inversió tan important, amb aquest increment del vuitanta per cent en inversió, com ens podem situar? Jo crec que aquí, perquè ha fet referència al model del servei d'educació de Catalunya, que és veritat que tenim un model diferent, el seu grup parlamentari i el que nosaltres representem. Nosaltres creiem en una escola concertada que és corresponsable, que comparteix els objectius de servei públic, una escola que, a més a més, està al costat d'aquesta escola pública potent i de qualitat que defensem i per la qual treballem cada dia.

Però a partir d'aquí també dir que el pacte contra la segregació va fer un pas molt important i que, per tant, gràcies a aquest pacte i de les polítiques del govern

sostingudes des d'aquell any, no només per aquest Govern sinó pel Govern anterior, ja va començar a decantar la situació i que aquí tenim una reserva de places, tant a centres públics com als centres concertats, d'alumnat vulnerable que fa que haguem distribuït molt més aquesta segregació que podíem tenir en algun altre moment.

Pel que fa a la llengua, és que el català és la llengua vehicular, ha de continuar sent-ho. L'aposta del Govern és ferma. Jo crec que aquí la proposta, quan parlem d'aules d'acollida, rècord d'aules d'acollida i no només del que és la dotació d'aula d'acollida, amb aquesta visió de continuïtat, més formació que mai, més oferta formativa també pels docents puguin acreditar el C2 de català, que això és un repte que tenim. Més programes lingüístics, més competència lectora, més biblioteques escolars, és a dir, és una aposta claríssima per la llengua i per tot el que és la competència lectora.

Quan parlava d'hores, no sé si vostè proposa una modificació o un nou currículum educatiu. Vull dir que suposo que, pel que ha dit, vostè, el que està proposant és un canvi curricular per modificar novament les hores. I després una altra qüestió que quan vostè es referia a discursos, no sé si ho ha dit directament, però crec que l'educació, efectivament, ha de ser la base, és la base de la democràcia. I si hem de combatre els discursos d'odi, hem de combatre la desinformació. Hem de combatre tendències que ens diuen enquestes d'opinió, que cada cop hi ha més joves que qüestionen el sistema democràtic tal com el coneixem, doncs, aquí l'escola i els instituts i el sistema educatiu ha de ser clau en aquest sentit.

Aquest dimarts aprovàvem al Consell Executiu, doncs, un pla d'impuls de la ciutadania democràtica i de la consciència global en els centres educatius, perquè ens sembla que hem d'articular amb molta més força totes les respostes que, des de diferents departaments, no només des del Departament d'Educació, podem donar per enfortir aquest pilar de la democràcia que és el sistema educatiu.

I per gairebé no esgotar el temps, agrair molt. Comparteixo plenament la reflexió que feia la diputada del grup Socialistes Units per Avançar. La transformació vol temps, efectivament. Jo crec que estem, doncs, tot i que portem no encara dos anys, s'estan fent molts passos endavant. Jo crec que podem estar orgullosos i evidenciar aquest compromís clar amb l'educació pública, amb la millora del sistema educatiu en aquest país,

Fitxer 35CEFP11

però l'educació és lenta. Vostè parlava d'aquesta cocció lenta en què probablement ni els bons, ni els mals..., ni les bones, ni les males polítiques es veuen immediatament en el curt termini. Però es veuen, s'acaben veient. Però, en tot cas, compartir que pactar pressupostos vol dir construir i generar possibilitats, generar oportunitats per al conjunt de la ciutadania.

Vostè evidenciava moltes..., feia moltes comparatives respecte a nivell pressupostari i respecte al moment en què estem amb el que hi ha hagut anteriorment. Però, en tot cas –perquè vostè ha comentat el tema de les demandes docents–, total voluntat de mà estesa i també voluntat i gairebé compartir aquesta necessitat de compartir molt més en matèria educativa, de sumar complicitats, de treballar per enfortir el sistema amb una mirada no només de govern, fer-ho amb una mirada de país. Perquè les legislatures no sabem..., no?, hi han canvis de govern, i és important que el sistema educatiu sigui estable, vagi en una mateixa direcció, es pugui sostenir i, per tant, els compromisos per la qualitat, per l'equitat i per la inclusió es puguin sostenir en el temps. Per tant, estabilitat i mà estesa tant en l'àmbit sindical com al conjunt de forces polítiques.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, consellera. I ara els grups parlamentaris tindran un nou torn de cinc minuts. I, en primer lloc, del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la molt honorable Anna Erra.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, vicepresidenta. Consellera, evidentment ha d'estar orgullosa dels pressupostos que té; han augmentat i sap que com a Junts tot lo que sigui millorar en educació sempre hi serem al costat. Però això no vol dir que no puguem ser exigents, i això no vol dir que sempre ens és curiós que quan exigim se'ns ve lo de les retallades. I és curiós que les retallades mai es qüestiona per què van ser aquestes retallades. Sempre es queda amb una part de la pel·lícula. I, degut a una sèrie de conseqüències, es van haver de fer unes retallades. Suposo que vostè, com

a consellera, no seria ni li agradaria trobar-se en una situació d'haver de fer retallades. Doncs, evidentment, quan governes i fas retallades és perquè la situació era prou complicada. I a partir d'aquestes retallades fins a dia d'avui han passat molts governs, molts consellers, molts partits. I em sembla que això és una lluita compartida. I aquí és on nosaltres volem anar.

Però això no vol dir que en el moment actual..., i no volem donar lliçons, però en el moment actual, les necessitats actuals..., el país creix. El dèficit fiscal, que vostès fins i tot reconeixen, podem dir que amb el que tindríem tenim un pressupost general que poden ser engrunes. En canvi, podríem tenir molt més. I aquí és on estem nosaltres lluitant. Que ens agradaria compartir-ho? Que ens agradaria tirar-ho més...? Que ens agradaria que fins i tot ens haguessin vingut a parlar, a dialogar i poder aprovar? Però nosaltres hem estat ignorats en aquestes negociacions. Llavors, nosaltres volem ser exigents. I, evidentment, demanarem molt per Catalunya.

I, lligat amb això, sí que el que li diríem... I em sembla..., m'ha agradat aquest últim discurs que ha fet, que, sobretot en aquest pressupost que evidentment hi haurà i quedarà aprovat, defensi tot el Servei d'Educació de Catalunya. Per nosaltres sap que és una prioritat. Vostè està fent línies endavant en aquest sentit, i nosaltres estarem al costat, perquè el que volem és aquest Servei d'Educació de Catalunya fort per a tot el país. I en el fons és una herència del que marca el nostre país i el que marca la llei d'educació de Catalunya.

Però també ens agradaria que, dintre de tota aquesta disponibilitat que tindrà de recursos, de programes, de tot el que aplicarà ara amb aquest pressupost, tingui una mirada no homogènia de tots els centres. És a dir, vostè ha fet pactes per cuidar més els centres d'alta complexitat, per intentar, sobretot, d'entendre, escoltant molt els centres, perquè, si no, els centres és quan s'allunyen de l'Administració, de que hi han centres, hi han ciutats, hi han barris en què una solució lineal per a tot no va bé, sinó que el que funciona és aquesta mirada concreta.

I li dic, per exemple, un cas, no? Aquesta setmana vaig anar a veure, a visitar l'Institut Ègara de Terrassa, un centre de molta complexitat i que ha perdut recursos. Senzillament, a vegades perquè els números..., però a vegades no són els números,

sinó que és l'entorn o el contorn. Llavors, nosaltres li demanàriem que fes aquesta mirada conjunta i que fos conjunta, però per separat, intentant d'analitzar, perquè em sembla que, si volem que millorin, cal que es «mimi» potser diferent. Tots han de sentir-se «mimats», però «mimats» i cuidats n'hi han que ho necessiten en certa mesura molt més.

I l'únic que li podríem dir, per acabar ja, és que ara sí que tindrà pressupostos. Ja se'ls hi haurà acabat aquell comodí de «no podem fer-ho perquè no tenim pressupostos». Vol dir que ara sí que veurem en aquests pocs mesos... Perquè quedaran aprovats i no sé com els executaran en pocs mesos, però evidentment tota l'esperança i donarem tot el marge de confiança a la seva conselleria.

Però, sobretot, el que li demanem és, com li dic, que pensin en tot el sistema, però sobretot que té tres grans reptes. El primer és remuntar aquesta crisi educativa en què estem immersos, perquè aviat tornarem a tenir resultats d'avaluacions que s'han fet a les escoles, i sabem que els canvis no són immediats, però també no sé si som molt optimistes de que hauran millorat les dades. Per exemple, les dades d'abandonament estan estancades. Vol dir que encara falta molta feina a fer, i ens sembla que o ens fa por que en aquests dos anys que porten de govern encara no es veu una mica o una punta d'esperança.

L'altre és que sobretot això serveixi –aquest pressupost i el seu Govern– per millorar la qualitat educativa d'aquest país. Ens convé i sap que, en tot allò que sigui per avançar, ens tindrà al costat. I, sobretot, li demanem... I avui, que diu que serà potser de les últimes reunions que tindrà amb els sindicats, és el moment per recuperar aquesta confiança amb el sector, perquè ara ho han intentat, han fet paraules, han tingut negociacions, excuses, però encara tot està molt encès. I li demanàriem, doncs, aquest últim esforç, perquè ens ho mereixem com a país i sobretot per l'educació d'aquest país.

I gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, té la paraula la diputada Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, presidenta. Consellera, jo segueixo fent referència a la reunió d'aquesta tarda. Penso que s'obre una oportunitat d'esperança. Ha advertit que serà la darrera reunió. Per tant, nosaltres... La darrera reunió o la darrera proposta; la darrera proposta –corregixo, perdoni. Per tant, entenc que, si serà la darrera proposta, això vol dir que hi haurà bones notícies i que el seu compromís és que presenti una proposta. Li demanem que mantingui el diàleg obert fins que no s'arribi a un acord. És a dir, que el temps o la precipitació no ens facin fer cap pas en fals.

Segueix defensant l'acord amb Comissions Obreres i UGT. No l'anomena ara «acord de país», ha canviat una mica els termes. Des d'Esquerra no menystenim cap acord, no el menystenim. Tots els acords que fan avançar i fan prosperar són benvinguts. Però sí que demanem i reiterem, en aquest sentit, que cal un acord que representi, que escolti i que inclogui i que respecti les reivindicacions de la majoria dels sindicats i de la comunitat educativa per posar fi a aquest conflicte educatiu obert. Per tant, ho repetim, tindrà l'eina per poder fer efectiu aquest acord que ens dugui a aquesta inestabilitat i poder aconseguir aquests acords que millorin l'educació de qualitat.

Sap que nosaltres li hem mostrat algunes discrepàncies en algunes decisions que ha pres, sobretot la del pla pilot que incorpora mossos de paisà als centres educatius. Sé que no està vinculat directament amb els pressupostos, però nosaltres sí que ho hem vinculat directament a un model que no representa el model educatiu d'Esquerra Republicana. I pensem que tampoc hauria de ser el model que la representés a vostè. Ha estat molt incisiva amb l'educació inclusiva en aquests pressupostos. Per tant, combatre totes les dificultats que pugui dur la complexitat dins els centres educatius s'ha de fer des d'aquestes figures de l'àmbit socioeducatiu, que són els que estan preparats, aquests professionals, per fer front a tota aquesta complexitat.

Se'ns generen molts dubtes amb els tants per cents i com es tradueix en nombre de dotacions, sobretot amb els educadors socials, perquè no ens acaben de quadrar les xifres. No sé si ho podria concretar. Aquest vint per cent d'augment veiem que són seixanta-nou dotacions, nou dotacions més, però em sembla que haurien de ser dotze, que continuen sent per naltros insuficients.

I també no només parlar de dotacions, sinó les condicions laborals d'aquests educadors socials, que estan en un marc totalment que no sabem... No són PAE, no són..., és a dir, tenen reconeguda, en funció de la seva titulació, una categoria laboral inferior.

Tampoc acabem d'entendre la distribució que fa vostè de tècniques d'integració social a primària i les educadores socials a secundària. No sabem quin criteri... Sabem que les funcions i les tasques de cada un d'aquests perfils professionals són totalment diferents.

Bé, i per acabar, eh? Si aquests pressupostos –ho dic pels comentaris que hem sentit d'alguns grups– fossin els mateixos que al febrer els haurien hagut de retirar de nou. I aquesta és la constatació a què arribem. La diferència és que avui hi ha acords, compromisos i aportacions concretes negociades amb Esquerra Republicana perquè puguin prosperar i millorar l'educació a Catalunya.

I, sobretot, també hi ha una gran diferència. Hi ha una gran diferència respecte als pressupostos que es van aprovar el 2023. El PSC va condicionar aquells pressupostos a un Hard Rock i a una B-40, que, incomprensiblement han sortit del marc mental i de l'actualitat. I ja no ens recordem ni del Hard Rock ni de la B-40. I el que ha fet Esquerra Republicana és condicionar aquests pressupostos a enfortir els serveis públics amb més ambició nacional i, sobretot, a la millora de la qualitat educativa.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Partit Popular, i té la paraula la presidenta de la comissió, la diputada senyora Eva García.

Eva García Rodríguez

Moltes gràcies, senyora vicepresidenta. Senyora Aragonès, jo no sé què és el que ha canviat des del mes de febrer, març fins ara. En matèria educativa, res. Si hem parlat dels pressupostos en general, si ja tenim..., el 2041, sembla que tindrem un tren que estarà molt bé, molt molt necessari. El 2041 com aviat. Això és el que deu canviar, perquè fa tres mesos vostès volien la cessió de l'IRPF o res. Ara no hi ha

cessió de l'IRPF. I sí que hi ha, doncs, amén als pressupostos. Per tant, en matèria educativa no hi ha hagut cap canvi. Zero canvi.

Em deia també la portaveu socialista que havíem vingut a donar lliçons. Absolutament al contrari. Si la meua intervenció ha sigut més de preguntar, de fer preguntes, de fer qüestions, de voler conèixer moltes coses. Diu vostè que la segregació escolar a Madrid... I compara Madrid amb Catalunya. Miri, l'abandonament escolar, que també és un indicador de segregació escolar, en aquests moments és el 13,5 a Catalunya, i el 7,5 a Madrid. Per tant, em sembla que tenen molt a aprendre de les comunitats autònomes on governa el Partit Popular. Perquè li donaré una altra dada: els millors nivells educatius de tot Espanya són a la comunitat autònoma de Castella i Lleó, on fa més de quaranta anys que governa el Partit Popular. Per tant, tenen vostès molt a aprendre del Partit Popular. I jo crec que no és el dia més adequat per a vostès per parlar del Partit Socialista Obrer Espanyol, però, si vol que en parlem, en podem parlar a bastament i ens ho passarem molt bé, especialment nosaltres.

Però, en qualsevol cas, em deia la consellera... Jo li agraeixo la seva resposta, però no m'ha contestat a les preguntes que jo li dirigia, perquè jo li he preguntat què havia canviat en aquests tres mesos. No ha canviat absolutament res. Vostè m'ha parlat del pla clima –el pla clima– i el pla de biblioteques. Em sembla que m'ha fet aquests dos comentaris, de que era tot lo que havia...

En relació amb els pressupostos que vostès van presentar fa tres mesos, no hi ha absolutament cap canvi, no hi ha res. És que ho he ensenyat abans: 8.356 milions d'euros fa tres mesos, els mateixos exactament que hi han ara.

Em deia que jo havia comentat de les infraestructures ideològiques. Em sembla que no m'he expressat prou bé o no m'ha entès. Però és que tampoc no m'ha contestat. I amb infraestructura ideològica m'estava referint, per exemple, i també, als 547 milions d'euros que la Generalitat de Catalunya, el Govern socialista amb Esquerra Republicana i els Comuns, es gastaran amb una agència tributària catalana que no és necessària perquè ja en tenim una, d'agència tributària, que és l'espanyola, també per als catalans, en detriment... I, per tant, en detriment seran tots aquests diners que podrien ser per eliminar barracons, per millorar la qualitat educativa i per millorar

les condicions dels professors. A això m'estava referint, i d'això vostè, secretària, doncs, no m'ha contestat absolutament res. Són les qüestions que jo li he adreçat i, per tant, vostè no m'ha contestat.

Fitxer 35CEFP12

I finalment, al juliol sembla que la Generalitat, finalment, després de dos anys, tindrà un pressupost. Doncs, nosaltres estarem molt amatents a quin és el seguiment que es faci del mateix i, en qualsevol cas, ens preocupa que no sigui un pressupost en benefici del sistema educatiu, que al final és el que tots plegats voldríem i, en aquest cas, el que el Partit Popular desitgem, però molt ens temem que no serà així.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. Ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX, i té la paraula el diputat Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bien, nosotros, a diferencia de Junts, no compartimos la alegría y la ilusión desbordante de la señora Erra por estos presupuestos de educación, como ha manifestado, porque entendemos que no son unos buenos presupuestos, ya lo he explicado con algún detalle y ahora quisiera abundar en alguno más.

En primer lugar, teniendo en cuenta que Educació atribuye los trágicos resultados de PISA a la pobreza infantil y a la segregación escolar y, constatando que el veintiocho por cien de los alumnos menores de edad está en riesgo de pobreza –y estamos hablando de medio millón de alumnos–, solo consignan ustedes en estos presupuestos 310 millones de euros en becas y ayudas. Entendemos que es insuficiente. Por otro lado, teniendo en cuenta que existen en la actualidad unos novecientos barracones escolares, cientos de problemas estructurales, de climatización y mantenimientos en las infraestructuras escolares, de cientos y cientos centros educativos, con las actuales cifras, con los actuales presupuestos,

evidentemente no se van a paliar, no se va a subsanar estas graves deficiencias, muchas de las cuales son de necesaria, inmediata solución.

Por otro lado, la Secretaria General de Millora Educativa, que nació en el año 2024 para substituir a la Secretaria de Polítiques Educatives, tiene una notable dotación presupuestaria, más de 19 millones de euros si no me equivoco, pero el sistema educativo catalán sigue por los suelos. Si tenemos en cuenta que los objetivos de la Secretaria General de Millora Educativa, en resumen, son diseñar líneas políticas orientadoras a mejorar los resultados del alumnado, y los resultados reales educativos, véase PISA, PIRLS, TIMSS, competencias básicas, la Secretaria General de Millora Educativa ha demostrado su incompetencia y ineficiencia y, por lo tanto, es necesario eliminar una serie de partidas que están consignadas, por ejemplo la 227.00:13, *Treballs tècnics*, de más de 1 o de casi 1 millón de euros, o la 226.005 *Organització de reunions i conferències*, casi unos 200.000 euros.

Seguimos. Es necesario evaluar con criterio científico el éxito o el fracaso de los proyectos pedagógicos y los materiales que se despliegan en los centros educativos en virtud de la autonomía de centros. Porque no podemos seguir destinando dinero –19 millones de euros– en la partida 226.008 de *Funcionamiento de centros y servicios propios con gestión autónoma* sin el resultado objetivo de la consecución de los fines establecidos. Y hasta ahora, realmente, esos fines no se han conseguido, todo lo contrario. Seguimos en un sistema educativo cada vez más deficiente. Y en esta misma línea podríamos también hablar de que nos oponemos a la partida de 5,7 millones de euros de la partida 226.0037, *Actuacions singulars de suport educatiu* hasta que no se elimine el actual criterio pedagógico, que se ha demostrado ineficiente e inútil.

Y, en definitiva, el Departament d'Educació, al crear la Secretaria General de Millora Educativa, lo que ha hecho es un simple cambio de nombre, un cambio del envoltorio, el producto, que es el sistema educativo, sigue igual, sigue igual de deficiente y de precario, sino más incluso esquilmado que antes. E, igual, lo mismo ha hecho con el Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu, que ha sido substituido por la Agència d'Avaluació i Prospectiva en 2025. Es cierto que ya existía esa agencia, pero nunca se dotó con presupuesto y por lo tanto, pues, ha sido

inoperante. Y lo digo porque muchos de sus miembros vienen y son miembros en la actualidad de la Fundació Privada Bofill i Sensat, que son responsables del precario nivel educativo catalán, por los criterios pedagógicas y metodologías que utilizan.

Y acabo con lo que me ha comentado usted, señora *consellera*, que existe una tasa de abandono muy elevada, me ha dicho. Es una realidad, no lo puedo negar. No lo niega nadie. Entonces, ¿cómo lo quieren resolver? Pues se lo digo, muy fácil. En primer lugar..., fent cas, absolutament, fent cas als docents que estan en vaga, actualment, amb més dotacions docents, de personal d'ajut educatiu, menys ràtios, menys burocràcia, atorgant-los la condició d'autoritat davant de la greu conflictivitat que existeix a les aules i la implementació immediata del complement retributiu autonòmic, que sigui ja imminent i no un trenta per cent i, a més a més, en quatre anys, com diuen vostès, eh?

I amb una altra fórmula: eliminar els actuals criteris metodològics i pedagògics, que ja els he dit que no tenen evidències científiques i les úniques evidències que tenen és que són perjudicials per al sistema educatiu català. I, miri, si vol una prova –i amb això acabo, que no he esgotat abans el meu temps–, doncs, miri, segons PISA, segons l'últim informe PISA, el deu per cent dels alumnes més –més, més– desfavorits de Xangai van obtenir molt, molt millors resultats que el deu per cent dels alumnes més afavorits dels Estats Units. Sap per què és això? Per la cultura i la tradició de l'esforç asiàtic; és a dir, a més exigència, a més cerca de l'excel·lència i més cultura de l'esforç, més fàcilment podran sortir els alumnes de la precarietat, de la segregació i poder obtenir uns millors resultats educatius.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular, i té la paraula la diputada Maria Pilar Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí; gràcies, presidenta. I consellera, gràcies per les seves explicacions, però a veure si ens explica... Vostè ens torna a portar aquí un pressupost i ens explica, doncs,

això, des d'aquest orgull que han elaborat un pressupost i que tenen acords amb els partits que li donen suport.

Però nosaltres el que estem qüestionant és que vostès ens presentin un pressupost aquí sense haver tancat el conflicte que tenen ara mateix al carrer, que això significa un menysteniment d'aquest conflicte. O sigui, que vostès vinguin aquí i presentin el mateix pressupost sense tenir en compte el que està passant al carrer, el que està passant a tots els centres, com s'està aturant el país dia sí i dia també, perquè tenim els docents a al carrer, els nens que s'han de quedar a casa, o que els has de buscar..., és clar, i està passant tot això i vostès presenten aquí un pressupost, i li dedica una petita part al principi i després ens explica el seu pressupost.

Escolteu: com pot ser que estiguem presentant un pressupost amb el conflicte viu, sense que aquest pressupost reculli tot això? No neguem que hi hagi... A veure, no neguem que estiguin buscant una solució. Vostè ja ens està dient que aquesta tarda tornarà a tenir la reunió i que presentaran una proposta, però ens diu la darrera proposta, d'una manera molt taxativa. Doncs això a nosaltres ens fa espantar una mica, perquè sembla que digui, o això o res. I aquesta posició tan taxativa davant d'una negociació, doncs, sembla que sigui, o és això el que hi ha o no hi ha res més. I creiem que precisament el que cal ara mateix, i ens ho ha demostrat això: presentar uns pressupostos amb el conflicte viu, dedicant cinc minuts a això, dient que ara el que porta és la darrera i ja no en farem més, doncs, pensem que no és l'actitud que s'ha de tenir davant d'un conflicte com el que estem tenint ara mateix al país.

I no neguem que al que ens hagi explicat hi hagi partides positives i que hi hagi més inversions; sí, això ja ho veiem. Però el problema és que nosaltres creiem que ara mateix el que es necessita és que es prioritzi per sobre d'això el que està passant, i que es posi per davant de tot resoldre el que tenim ara mateix a educació, que no és només el conflicte que tenim amb els mestres, creiem que va més enllà d'això. Creiem que, d'una banda, hi ha aquest conflicte amb el personal educatiu i que entenem que aniran treballant i esperem que aquestes posicions més maximalistes que tenen aquí no siguin les reals davant la mesa de negociació, però que abans de resoldre el conflicte nosaltres també creiem que moltes coses que quan parlem de que s'ha de prioritzar políticament l'educació com a Govern, vol dir que hem

d'afrontar seriosament com acabem amb la segregació escolar que significa aquesta doble xarxa.

Ara mateix tenir-la, i vostès poden..., amb tot el respecte per a la concertada, però si el que està implicant és una segregació real, doncs haurem de fer front de com trenquem aquesta segregació. Hi ha una pèrdua de la qualitat de l'educació pública. Això és evident. Ho veiem tots. De quina manera s'afronta això d'una manera real, en la qual tornem a tenir una escola que lideri la qualitat educativa, com l'ha liderat altres vegades en altres processos en aquest país. Tenim claríssim com aquesta dificultat que hi ha dintre de les aules i que respon a de quina manera realment hem d'aplicar, quin és el model que sigui útil per aplicar la inclusiva. Ara mateix no ho tenim resolt –ara mateix no ho tenim resolt. Hi ha problemes d'inclusió brutals a totes les aules. Doncs, cal afrontar realment des d'aquesta prioritització política per resoldre el que ens està passant a dintre de les aules.

I cal també mitjans jurídics, però no només jurídics, també normatius. També recursos perquè el català sigui realment la llengua vehicular, perquè, no és veritat... O sigui, sí que ho és, titularment, la LEC ens ho diu. La LEC ens diu: «El català és la llengua vehicular», però a la pràctica, a l'escola es parla de manera vehicular el castellà, i no només a dintre de les aules. Es parla arreu, es parla als patis, es parla als menjadors, es parla arreu, i més a secundària que a primària, i més a FP que a secundària. I això és la realitat d'aquest país. I, o de veritat ens hi posem, o deixem que ens abordin tots els tribunals espanyols que vinguin ara les sentències i vagin fent el que vulguin, i deixem que ens abordin i que acabin amb aquest model d'escola catalana que tants èxits ens havia donat en el passat.

I per tant, quan nosaltres diem tot això i diem com pot ser que presentin uns pressupostos sense tenir en compte tot això que està passant, estem dient això – estem dient això. Creiem que ha de ser una prioritat política d'aquest Govern resoldre el problema de l'educació, i menystenint el conflicte del professorat ens estan demostrant que no estan priorititzant políticament l'educació.

Gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Socialista Units per Avançar. Té la paraula la diputada Gisela Navarro.

Gisela Navarro Fuster

Gràcies, vicepresidenta. Bé, només compartir, per acabar, una reflexió, i evidentment estem convençuts i convençudes que tots els grups que aquí estem representant a la ciutadania busquem la millora educativa o la millora del nostre sistema d'educació de Catalunya. Això no ho dubtem. I també que cadascú de nosaltres faríem un tipus de pressupost diferent. I això és una obvietat, no? El tema o la diferència també està en com reaccionem cadascun de nosaltres quan és un altre el que fa el pressupost. Com es situen els grups polítics que es situen, evidentment, amb el seu vot per avançar o retrocedir o per trencar. Per tant, aquí comparteixo aquesta reflexió perquè cada grup se la faci seva.

I també vull acabar, pel que fa al diàleg de la mesa sectorial, que tothom s'hi ha referit. Nosaltres també volem fer una referència. Demanem, òbviament, al Govern mà estesa i diàleg i jo en la meva intervenció ja he dit que reconeixem aquesta intenció de continuar, de dialogar, però també demanem a la resta dels membres d'aquesta mesa sectorial, a tots i cadascun d'ells, que totes les aspiracions que tothom té són òbviament legítimes –òbviament legítimes–, també busquin un equilibri, un equilibri d'esdevenir possible, també, perquè de vegades ha semblat que alguns en algun moment han buscat trencar més que no pas construir. Per tant, demanem també aquesta responsabilitat a tots els membres d'aquesta mesa.

I recordem també que evidentment, el diàleg ni s'acaba aquí, ni s'acabarà avui, ni s'acaba la millora contínua, perquè estem en un procés, i em refereixo a Catalunya sencera, de millorar el nostre sistema, i això es millorarà amb una conversa continuada que té punts d'inflexió on s'augmenten els recursos i que continua aquest diàleg per continuar millorant fins a arribar, evidentment, a la qualitat que tothom, tots els que estem aquí crec, busquem.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputada. I ara, doncs, la consellera també té un torn per donar resposta als grups parlamentaris.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Molt bé. Ara miraré de ser molt breu, de fet em sembla que tinc poc temps, o sigui que encara millor. La diputada, la portaveu del Grup de Junts ens deia que havíem de ser exigents, i ho compartim. És necessària l'exigència, també l'autoexigència del Govern i del conjunt de grups. Agrair, doncs, aquest reconeixement d'aquesta mirada del conjunt del Servei d'Educació de Catalunya. Perquè efectivament, l'estem fent i penso que hi ha compromisos que ja són fets i que ja han deixat de ser paraules.

Parlava de... M'ha agradat aquest enfocament de no buscar solucions lineals, sinó aquesta mirada per un cop per una banda conjunta, a nivell de territori, perquè també tenim a nivell territori mirades molt diferents, realitats i necessitats educatives i socials molt diferents. I aquí, doncs, posar en valor també la importància

Fitxer 35CEFP13

que tenen els ajuntaments, que, al final, són les administracions, els governs que estan més propers a aquestes necessitats, que coneixen molt bé els seus territoris i que, per tant, també ens poden ajudar a través de les taules locals de planificació, amb aquesta mirada no tan immediata del següent curs, sinó amb aquesta mirada a mig i llarg termini amb què s'està fent la planificació ja des de fa dos anys, que poden ajudar molt amb aquesta visió, doncs, de no anar a la linealitat, que difícilment podem ser justos amb aquestes situacions.

Ha comentat tres reptes, que, doncs, ens semblaven correctes i compartits, aquesta millora de la qualitat, aquesta reorientació d'aquesta situació d'atenció que tenim en aquests moments, i deia que era el moment de recuperar la confiança. Doncs em sembla que, efectivament, és el moment.

Pensem que la proposta que plantejarem aquesta tarda és una molt bona proposta. És una proposta que pot donar resposta a aquestes reivindicacions de la comunitat

educativa en molts àmbits, des de l'enfortiment de l'escola inclusiva d'aquests professionals de suport.

És veritat que aquí ja hem fet passos endavant, i, per tant, ja hem treballat en l'àmbit de les ràtios, en aquesta reducció de ràtios, però hi ha també elements importants que, d'alguna manera, responen a la necessitat de també millorar en algun àmbit retributiu de millora de les condicions laborals.

En tot cas, pensem que estem en condicions de fer una bona proposta, i el que volem és que el diàleg, evidentment, és permanent, el diàleg ha de continuar, i és obert, i ha de ser sempre. Però ens sembla que aquesta proposta, doncs, és completa i serà positiva.

En tot cas, una mica, va en aquesta línia que els explicava, eh?, també de reconeixement docent després de molts anys, doncs, com deia, que pensem que no s'han atès o han considerat que no s'ha atès prou bé les seves necessitats.

En relació a les figures socioeducatives, aquí, més enllà de les dotacions, jo crec que hi ha també un element de millora de les condicions laborals. Per exemple, vostè parlava dels integradors. És a dir, no només parlem del nombre d'educadors i integradors que s'han d'incorporar, i que s'incorporaran en estructura en els centres, sinó també de les millores de les condicions d'aquests integradors.

De fet, en aquests acords, l'acord del mes de març, doncs, que es va signar amb Comissions Obreres i UGT, planteja, concretament, en l'àmbit dels integradors i integradores, una millora mensual de 373, doncs, euros. Ho dic perquè això també... Pels educadors. Li dic el tema dels integradors.

I sobre la distribució, no?, de per què integradors a primària, educadors a secundària. És veritat que va ser una reflexió que vam fer en el moment que finalitzava el programa temporal, que era sobre la base del qual es sostenien aquests professionals, i es va treballar amb els col·legis professionals. Va ser una proposta treballada amb aquests col·legis.

Tornant a la diputada, la portaveu, la presidenta de la comissió, en funcions de portaveu del Partit Popular, jo li insisteixo, què ha canviat? Doncs no teníem l'enfocament de reforçament de les aules d'acollida, ni tampoc de l'enfocament,

doncs, d'aquest reforçament de l'acollida en els centres educatius. No teníem el pla de biblioteques escolars sobre la taula. No teníem beques al cent per cent. No teníem més grups de formació professional, entre altres coses, perquè no s'havia finalitzat la planificació, doncs, de l'oferta educativa del proper curs. No teníem la quantitat de professionals addicionals que tindrem i que tenim en aquests moments o la inversió, doncs, que ja s'ha concretat. I, per tant, sí que ens sembla que és un pressupost que beneficia i que és positiu per al conjunt del sistema educatiu.

En relació amb el diputat, el portaveu de VOX, realment veiem les coses de manera diferent. Jo crec que no s'escapa a ningú que tenim, doncs, visions molt diferents. Em demanava dades d'ajuts. Aquí, doncs, destinem més de 400 milions d'euros en ajuts.

De fet, no sé on tenia... Aquí. Tenim 189.000 beneficiaris també de les motxilles, que recordin que són aquelles dotacions que acompanyen, doncs, a l'alumnat vulnerable per poder accedir amb igualtat de condicions a materials, a altres elements per assegurar la seva continuïtat educativa, i 217.000 beneficiaris d'ajuts de menjador.

Ha parlat bastant de la Secretaria de Millora Educativa Aquí, doncs, més enllà de la feina que s'està fent, aquí l'important és la coordinació de recursos i l'orientació del conjunt del sistema en una mateixa direcció, que és poder reforçar aquests aprenentatges, reforçar aquestes competències, que hi hem implicat la inspecció educativa, que, des de fa molts anys, no tenia, com semblarà estrany, però no tenia com a objectiu, doncs, aquest acompanyament de les direccions per reforçar aquests resultats i aquests aprenentatges.

El tema de la detecció. Em sembla que és important poder detectar i poder fer-ho abans per poder intervenir després. I, efectivament, doncs, també l'agència que hem tornat a activar, a dotar, i, a més a més, que no és estrictament una substitució del consell superior. Realment, l'agència té una autonomia. Ha de tenir encara més autonomia en el futur, i aquesta ha de ser la base i el gran impulsor de la millora de la qualitat educativa.

Què estem fent per reduir l'abandonament? Doncs incrementar, per exemple, els cicles, els graus bàsics de formació professional, que a Catalunya gairebé eren inexistents, reforçar molt l'oferta pública en matèria de formació professional.

Estem reduint ràtios; estem incrementant reconeixent l'autoritat docent, que tampoc, doncs, ho teníem; estem reduint burocràcia; estem incrementant orientació; estem incorporant nous i més professionals, i estem, precisament, doncs, aplicant aquests acords sindicals, que, en matèria retributiva, ha implicat que aquest mateix mes de maig, de fet, això ja està en la nòmina, doncs, hi ha hagut aquest increment retributiu de vuit-cents euros, que té a veure amb aquest increment que veurem d'aquí ja no quatre, sinó d'aquí a tres anys, aquests tres mil anuals més que acabaran, doncs, sent el resultat d'aquest acord amb aquestes dues organitzacions sindicals.

I, llavors, una reflexió que potser és menys política, però, efectivament, parlava d'excel·lència, de cultura, de l'esforç, i penso que també hem de tenir una visió que l'excel·lència i sobretot l'esforç, doncs, és una qüestió que no ha de ser una responsabilitat exclusiva de l'escola, i que aquí també les famílies i la societat té molt a dir.

Pel que fa a la portaveu de la CUP, doncs, el pressupost en cap cas és un impediment. No serà de cap manera un impediment per resoldre el conflicte. De fet, recollirà les previsions que continguin els acords o els compromisos que siguem capaços d'assumir amb el conjunt d'organitzacions sindicals o, en tot cas, que es puguin assumir en aquesta mesa.

I, a més a més, ho farem perquè l'educació és una prioritat d'aquest Govern, i en cap cas farem servir el pressupost, diguem-ne, d'excusa de no poder assumir compromisos que ens semblin raonables, i que hi hagi, doncs, aquest compromís comú en el marc de la Mesa Sectorial.

Crec que seria simplista, no?, pensar que la segregació educativa que encara pugui existir és responsabilitat o és culpa de l'escola concertada. Jo crec que si mirem els nivells de segregació, tenim moltes diferències entre centres públics, moltes diferències entre centres concertats, diferències també entre públics i concertats. És a dir, jo crec que seria molt reduccionista parlar en aquests termes.

Sobre el tema del català. Ho hem dit abans, aquest Govern, doncs, hi ha un compromís molt important. Parlava de la formació professional. Tenim un mòdul professionalitzador. En molts cicles formatius, sobretot, hem començat amb aquells que tenen, doncs, una orientació més d'atenció al públic, a usuaris, a pacients, no?,

a persones que requereixen aquesta interlocució, i això hi és, sobre la taula. En aules d'acollida ja li he estès sobradament, de formació. I està previst, doncs, tot això està previst en aquests pressupostos.

I, finalment, doncs, per acabar, i encara em sobrarà mica de temps, però..., gairebé que penso que farem un favor a tothom. Total mà estesa, total voluntat de diàleg, aquest diàleg permanent.

I penso, com deia, doncs, que la proposta que esperem poder compartir i debatre aquesta tarda, que també és fruit, doncs, de l'escolta d'aquestes moltes converses que hem tingut els últims dies i setmanes, doncs, ha de ser positiu i ha de ser completa i ha de donar resposta a les necessitats de la comunitat educativa.

Moltíssimes gràcies, vicepresidenta.

La vicepresidenta

Bé, doncs, moltes gràcies, consellera, també a tot el seu equip per avui, per la compareixença, però també per la feina diària. Esperem que aquesta tarda, pel bé de l'educació del nostre país, arribin a un acord amb els sindicats.

I bé, doncs, no havent-hi cap altre punt a tractar, s'aixeca la sessió.

Moltíssimes gràcies.

La sessió s'aixeca a...